

BÖNENS VÄLSIGNELSER

BÖNENS VÄLSIGNELSER

Av Hans Helighet Mirza Ghulam Ahmad

Den Utlovade Messias och Mahdi (frid vare med honom)

Grundaren av Islams Ahmadiyyaförsamling

Bönens välsignelser

[Barakat-ud-Dua]

av

Ḥadhrat Mirza Ghulam Ahmad av Qadian

Islam International Publications Ltd.

Bönens välsignelser

av

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad av Qadian
Den Utlovade Messias^{al} och Mahdi^{al}
(Grundaren av Islams Ahmadiyyaförsamling)
Första svenska upplagan 2018

© Islam International Publications Ltd.

A Swedish rendering of the book:

Barakat-ud-Dua
[Blessings of Prayer]

Översatt av:

Kashif Mahmood Virk

Kontakt:

Islams Ahmadiyyaförsamling
Nasir Moskén
Tolvskillingsgatan 1
SE-414 82 Göteborg, Sverige
tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89
fax. 031-741 64 81
e-post: info@ahmadiyya.se
webb: ahmadiyya.se, alislam.org

Publicerad av:

Islam International Publications Ltd.
Islamabad
Sheephatch Lane
Tillford, Surrey GU10 2AQ
United Kingdom

Tryckt av:

Digital Mouse LTD
Tirgonu street 1, Ogre,
LATVIA, LV-5001

ISBN: 978-91-981632-8-5

Ingen del av denna publikation får reproduceras eller överföras i någon som helst form, eller på vilket sätt som helst, vare sig elektroniskt eller mekaniskt, inklusive fotokopiering, inspelning eller någon slags informationslagring och återhämtningssystem, utan skriftligt tillstånd från utgivaren.

Innehållsförteckning

Translitteration.....	vi
Förkortningar och termer som använts i boken.....	viii
Ett exempel på en uppfylld bön	5
En granskning av de två häftena	9
En ytterligare nyhet angående Lekhram av Peshawar.....	40
En anhållan till regenterna, adelsmännen och statsmännen i regeringen	41
Annons	48

Translitteration

Denna bok använder följande translitterationssystem, vilket antagits av det kungliga asiatiska sällskapet (the Royal Asiatic Society).

ا	Uttalas som <i>a</i> , <i>i</i> , <i>o</i> i början av ord, som i de svenska orden <i>att</i> , <i>inte</i> , <i>ont</i> .
ث	<i>th</i> , Ett läspande <i>s</i> , uttalas som <i>th</i> i det engelska ordet <i>thing</i> .
ج	<i>dj</i> , Bokstaven uttalas som <i>d</i> och <i>j</i> tillsammans, som i det engelska ordet <i>djinn</i> .
ح	<i>h</i> , Ett <i>h</i> som uttalas mer gutturalt och hårdare än ett vanligt svenskt <i>h</i> .
خ	<i>kh</i> , Ett gutturalt väsljud som uttalas långt bak i gommen, som <i>ch</i> i det skottiska ordet <i>loch</i> eller <i>ch</i> i det tyska ordet <i>ach</i> eller <i>sj</i> i svenska ordet <i>själv</i> .
ذ	<i>dh</i> , Ett tonande läspande <i>s</i> , uttalas som <i>th</i> i det engelska ordet <i>that</i> .
ص	<i>s</i> , Ett klart <i>s</i> , som inte får vara läspande, som i det svenska ordet <i>som</i> .
ض	<i>d</i> , Ett tonande läspande <i>s</i> , uttalas som <i>th</i> i det engelska ordet <i>that</i> .
ط	<i>t</i> , Ett tjockt <i>t</i> , som uttalas med tungspetsen mot gommen bakom tänderna, som i det engelska ordet <i>take</i> .
ظ	<i>z</i> , Ett tonande <i>z</i> , som i ordet <i>Bzzzzz</i> .

ع	’, Ett hårt gutturalt ljud, som lättast lärs genom att lyssna och härma och som ofta skrivs som en apostrof i text.
غ	gh, Ett skorrande r, som det ofta uttalas i södra delen av Sverige
ق	q, Ett djupt, gutturalt q, som lättast lärs genom att lyssna och härma.
ع	’, Ett klickljud, som lättast lärs genom att lyssna och härma.

Korta vokaler har inga egna bokstäver utan representeras av mindre tecken som skrivs ovanför eller under de ordinarie bokstäverna:

ا — Ett *a* som i det svenska ordet *kall*.

ي — Ett *i* som i det svenska ordet *titta*.

و — Ett *o* som i det svenska ordet *port*.

Långa vokaler skrivs:

اَ eller آ , **a**, Ett *a* som i det svenska ordet *tak*.

يَ eller إ , **i**, Ett *i* som i det svenska ordet *fri*.

وَ eller أُ , **o**, Ett *o* som i det svenska ordet *bot*.

وَ , **ao**, De två tecknen läses i kombination och uttalas som *ao* i det svenska ordet *kaolin* eller *ou* i det engelska ordet *sound*.

يَ , **ai**, De två tecknen läses i kombination och uttalas som *i* i det engelska ordet *site*.

De konsonanter som inte finns med i ovanstående lista uttalas i princip på samma sätt som i de flesta europeiska språk.

Förkortningar och termer som använts i boken

Helige Profet^{sa} — En term som används uteslutande för grundaren av Islam, Profeten Muhammad^{sa} och som betyder frid och välsignelser från Allah vara över honom.

sa — *sal-lallaahu 'alaihi wa sallam*

Allahs frid och välsignelser vare med honom.

Förkortningen skrivs efter den Heliga Profeten Muhammads^{sa} namn.

Heliga Qur'anen — Boken som uppenbarades av Allah för att vägleda mänskligheten. Den uppenbarades ord för ord

Hadhrat — En term för att visa respekt till en person med fastställd rättfärdighet och fromhet; bokstavligt betyder ”Hans/Hennes Helighet.”

Islams Aḥmadiyyaförsamling — Församling av muslimer som har bekänt anspråk av Ḥadhrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian som den Utlovade Messias och Mahdi. Församlingen grundades av Ḥadhrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} år 1889, och är nu under ledning av den femte Kalifen-Ḥadhrat Mirza Masroor Ahmad^{aba}. Församlingen är även känd som Jamat-e-Aḥmadiyya. En medlem av församlingen kallas Aḥmadi muslim eller helt enkelt en Aḥmadi.

Den Utlovade Messias^{al} och Mahdi^{al} — Denna term hänvisar till grundaren av Islams Aḥmadiyyaförsamling Ḥadhrat Mirza Ghulam Ahmad^{al} från Qadian. Han hävdade att han hade sänts av Allah i enlighet med profetierna av den Helige Profeten^{sa} om ankomsten av al- Imam al-Mahdi^{al} (den vägledde ledaren) och Messias^{al}.

al — *'alaihis salatu was salam*

Allahs frid vare med honom.

Förkortningen skrivs efter omnämnandet av andra profeter än den Heliga Profeten Muhammad^{sa}.

Bönens välsignelser

[Barakat-ud-Dua]

برکات الدعاء

سیاح محمد خان صاحب کے سی ایس آئی
کے خیالات کے رد میں

جسکو مجھ و زمان و مسیح دوران مرزا علامہ احمد
صاحب نے تالیف کر کے بغرض فائدہ عام
طبع ریاض ہند تادیان میں باہتمام شیخ
نور احمد صاحب طبع کر کر بجاہ رمضان المبارک
سلا شایع کیا

I ALLAHS, DEN NÅDERIKES, DEN BARMHÄRTIGES NAMN

VI LOVPRISAR HONOM, OCH NEDKALLAR VÄLSIGNELSER ÖVER HANS
ÄRADE SÄNDEBUD

SVAR PÅ HERR SAYYID AHMAD KHANS TANKESTÄLLNINGAR
SOM

DEN UTLOVADE MESSIAS (FRID VARE MED HONOM)

FÖRFATTAT OCH SOM FÖR FÖRSTA GÅNGEN TRYCKTES I BOKTRYCKERI
RIYAZ-E-HIND (QADIAN), MÅNADEN RAMADAN ÅR 1310 AH
(1893)

Ett exempel på en uppfylld bön^[1]

ANIS HIND MIRATH OCH EN INVÄNDNING MOT VÅR PROFETIA

Jag har fått ta del av denna tidnings bilaga den 25:e mars 1893, vari det riktats viss kritik mot min profetia som jag publicerat angående Lekh Ram från Peshawar.

[1] Angående denna profetia skrev den Utlovade Messias^{al} följande:

”Den 20:e februari år 1886 publicerade jag en annons vari jag föreslog för Indarman och Lekh Ram att om de så önskade så skulle jag publicera någon profetia angående deras framtida öde. Indarman avvisade mitt förslag och dog snart efteråt. Lekh Ram, å andra sidan, godtog förslaget med stor fräckhet och skrev ett brev till mig där han sade att jag kan fortskrida med att publicera vilken profetia som helst mot honom. Som svar på mina böner mottog jag således följande uppenbarelse från Gud den Allsmäktige:

عَجَلَ جَسَدُ لَهُ خُورٌ لَهُ نَصَبٌ وَعَذَابٌ

vilket betyder: ”Detta är blott en livlös kalv, vilken ger ifrån sig ett dystert, bråkande ljud. För honom har bedrövelse och ett strängt straff föreskrivits på grund av hans hädelse och skymford.”

Idag, måndagen den 20:e februari 1893, då jag bad om att bli underrättad om tidpunkten för detta stundande straff så uppenbarades det för mig att inom sex år från och med idag – den 20:e februari

Jag har fått kännedom om att även vissa andra tidningar har tagit illa upp av dessa sanningens ord, och i själv verket gläder detta mig då de får berömmelse och publicering genom opponenterna själva. Således anser jag det för tillfället vara tillräckligt att skriva angående denna kritik att jag handlat enligt det sätt som Gud önskat - jag har ingen personlig inblandning i detta. Ja, frågan om huruvida denna profetia kommer vara fördelaktig eller inte - och att den kommer efterlämna tvivelsmål – så anser jag angående denna invändning att det förvisso är för tidigt att säga. Jag har själv medgett, och medger nu åter, att om utgången av profetian, likt kritikerna tänkt sig, enbart blir att han drabbas av vanlig feber eller smärta, eller om han får kolera och sedan återhämtar sig, så ska detta inte anses vara någon profetia, utan en uppenbar bluff och ett bedrägeri eftersom ingen kan klara sig undan sådana sjukdomar. Vi alla insjuknar då och då. Så i detta fall kommer jag förvisso att förtjäna det straff som jag nämnt. Men om profetian uppfylls på ett sätt som klart och tydligt manifesterar kännetecknen på himmelsk vrede, så bör ni inse att den är från Gud. I verkligheten är det så att profetians egna storhet och fasa inte står i behov av att man fastslår dagar och tider, utan det räcker att man fastställer en gräns för tidpunkten då straffet ska nedkomma. Om profetian sedan uppfylls på ett fasansfullt vis så kommer den per automatik att tilldraga sig hjärtan, och all denna kritik som i förtid uppstår i sinnena undanröjs på ett sätt som får varje rättvis analytiker att blygsamt ta tillbaka sina ord. Därutöver är även denne ödmjuka

1893 – så kommer denna person att genomlida ett fruktansvärt straff på grund av sina ovärdade och smädande ord som han använt mot den Helige Profeten (Allahs frid och välsignelser vare med honom). Därför publicerar jag nu denna profetia för muslimer, kristna, arier och andra människor tillhörande andra trossamfund. Om denna person inte hemsöks av något Gudomligt straff – som är mirakulöst i sin natur, och utmärker sig från vardagliga åkommor, och är mycket allvarligare än ordinarit lidande, och medföljs av Gudomlig förskräcklighet – inom dessa sex år, låt det då tillkännages att jag inte skickats av Gud, och att dessa ord inte är från Honom. Och om jag bevisas vara falsk i min profetia, så är jag redo att genomlida vilket straff som helst. (Majmua Ishtiharat, volym 1 sidorna 304-305). [Utgivarna]

under naturlagarnas makt. Om min profetia enbart grundar sig på det faktum att jag fåfängt och slumpmässigt publicerat denna profetia genom att ha haft vissa troliga sjukdomar i åtanke, så kan även personen som profetian berör göra samma sak, nämligen att yttra en profetia angående mig grundad på förmodanden. Jag godtar även att han istället för de sex år som jag fastställt som tidsfrist för honom istället skriver tio år. Lekh Rams ålder är för tillfället kanske inte mer än 30, och han är en ung och kraftig man vid god hälsa. Och denne ödmjukes ålder är för tillfället något över 50, och jag är svag, ständigt sjuk och utsatt för diverse åkommor. Trots detta kommer det efter sammandrabbningen att framstå vilka ord som yttrats av blott en människa och vilka ord som kommit från Gud. Och det faktum att kritikerna menar att detta inte är tiden för dylika profetior, så är detta inget annat än obetydliga ord som de flesta människor brukar yttra. Enligt min kännedom är detta en tid som saknar motstycke i historien vad gäller godtagandet av välgrundade och fullständiga sanningar. Förvisso, under denna tid kan inget bedrägeri förbli dolt, och detta är ju något glädjande för de sannfärdiga eftersom enbart den ärar sanningen i sitt hjärta som känner till hur man ser skillnad på falskhet och sanning, och som gladeligen och brådskandes accepterar sanningen. Och sanningen bär med sig en sådan attraktion att den själv är tillräcklig för att övertyga. Det är uppenbart att samtidens människor godtar hundratals nya saker som deras förfäder inte accepterade. Om tiden inte törstar efter sanningar, varför har i sådana fall en enorm revolution inletts? Förvisso välkomnar denna tid reella sanningar, snarare än att motsätta sig dem, och att påstå att samtidens människor är kloka och att tiden för godtrogna människor har förflutit är med andra ord att fördöma epoken; att denna tidsålder vore en sådan epok där man inte accepterar sanningen fastän man verkligen påträffat dess korrekthet. Men jag godtar absolut inte att detta verkligen stämmer, eftersom jag ser att de flesta utav dem som vänder sig till mig och gynnas av mig är välutbildade, vissa utav dem fil. kand. och andra fil. mag., och jag ser även att denna grupp av välutbildade människor accepterar sanningen med stor entusiasm. Lägg

därtill att en nykonverterad och utbildad eurasisk-engelsk muslimsk grupp som bor inom gränserna av Madras är en del av vårt samfund och övertygade om alla sanningar. Nu antar jag att jag skrivit tillräckligt för att en gudsfruktig människa ska förstå. Vad gäller arierna så kan de tolka även denna artikel efter eget tycke. Jag är inte alls bekymrad över detta, eftersom jag känner till att det vore likvärdigt att berömma eller att fördöma denna profetia vid denna tidpunkt. Om den är från Gud - och jag känner väl till att den är från Honom - så kommer den att inträffa genom ett fasansfullt tecken och få hjärtan att bäva. Och om den inte är från Honom så kommer jag att vanäras. Om jag vid det tillfället framför usla tolkningar så kommer detta att leda till ännu mer vanära. Detta Eviga och Heliga Väsen, i Vars hand all befogenhet vilar, ärar aldrig den lögnaktige. Det stämmer inte alls att jag hyser någon personlig fientlighet mot Lekh Ram. Personligen hyser jag inte fientlighet mot någon. Snarare har denna person motsatt sig sanningen och omnämnt en fullkomlig och helig personlighet^[2], som var källan till alla sanningar, med hån. Därför önskade Gud manifesteras hedern för Sin älskade.

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ^[3]

[2] D.v.s. den Helige Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser vare med honom).
[Översättaren]

[3] Och frid vare med den som följer vägledningen.[Utgivarna]

En granskning av de två häftena

Ad-Dua Wal-Istijabah^[6] och *Tahrir fi Usul-it-Tafsir*^[7]
av Sayyid Ahmad Khan sahibs (KCSI;s)

کیس سپہر بوالعجائب چوں تو بسیار آورد	اے اسیر عقل خود بر ہستی خود کم بناز
ہر کہ آید ز آسمان او رازِ آن یار آورد	غیر را برگز نمے باشد گذر در کوئے حق
ہر کہ از خود آورد او نجس و مُردار آورد ^[8]	خود بخود فہمیدنِ قرآن گمانِ باطل است

[4] I Allahs, den Näderikes, den Barmhärtiges namn

[5] Vi lovprisar Honom och nedkallar välsignelser över Hans ärade Profet

[6] Bön och dess uppfyllan [Utgivarna]

[7] En uppsats angående grundsatserna för att tolka Qur'anen [Utgivarna]

[8] De persiska verserna betyder:

O du fånge av ditt egna intellekt

Var inte stolt över dig själv

Denna underbara himmelska sfär

Har frambringat många likt dig själv

En som är främmande för Gud

Kan aldrig finna tillträde till Hans Hov

Den Älskvärdes hemligheter uppenbaras

endast för den som kommer från himlen

Dumdristig är tron att du kan begripa

Qur'anens hemligheter på egen hand

Den som själv påhittar innebörder

Uttänker enbart orenlighet och kadaver

[Utgivarna]

Sayyid sahib nämner i det berörda häftet att hans doktrin angående bön och åkallan är att uppfyllelsen av böner inte innebär att allt det som man ber om tilldelas, eftersom om det med uppfyllelsen av böner menas att en begäran alltid uppfylls så uppstår två problem. För det första genomförs tusentals böner med oerhörd ödmjukhet och ängslan men som trots allt inte uppfylls, vilket betyder att bönen inte uppfyllts fastän Gud lovat göra detta. För det andra så är allt som ska hända redan förutbestämt, och även allt som inte ska inträffa är förutbestämt; inget annat förutom denna predestination kan inträffa. Så om det med uppfyllelsen av böner menas att en begäran fullbordas, så kan Guds löfte att

ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ^[9]

inte uppfyllas angående de saker vars inträffande inte är förutbestämt, alltså att detta allmänna löfte om uppfyllelse av böner enligt denna innebörd synes falskt då endast de delarna av begäran uppfylls som är förutbestämda, men att löftet om att böner uppfylls är generellt och utan något undantag. Men av vissa verser framgår det att sådana saker aldrig tilldelas angående vilka det förutbestämts om att de inte ska tillfalla. Och utifrån andra verser står det klart att böner inte avslås och att alla uppfylls, och därtill är det även bevisat att Gud lovat uppfylla alla böner likt det framgår från orden ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ . Hur kan man i sådana fall undgå denna motsägelse och oförenligheten mellan verserna på annat sätt än att man anser uppfyllelsen av bön betyda att dyrkan godtagits, alltså att man tolkar det som att bön är en form av tillbedjan och när den genomförs från hjärtat och med ödmjukhet så har Gud lovat att uppfylla den? Så innebörden av att böner uppfylls är inget mer än att denna bön betraktas som en tillbedjan, vilket leder till att man belönas. Och om det är förutbestämt att man ska få någonting och man av ren tillfällighet även ber för det, så får man det eftersom det var förutbestämt och inte på grund av bönen. Och en betydande fördel med bön är att när man

[9] "Be till Mig, så kommer Jag att uppfylla era böner." [Qur'anen 40:61 - Utgivarna]

inpräntar tanken om Guds storhet och enorma styrka i sitt hjärta vid tiden för vädjan, så träder denna tanke i kraft och tar överhanden över alla de tankar som vållat ängslan och människan skänks tålamod och ståndfasthet, och att en sådan känsla uppstår i hjärtat är en obligatorisk del av dyrkan och det är detta som innebär att bönen uppfyllts. Sedan skriver Sayyid sahib i slutet av sitt häfte att de människor som är omedvetna om bönens verklighet och den visdom som finns däri kan påpeka att då det fastslagits att det icke-förutbestämda inte kan inträffa, vad är det då för nytta med bönen? Alltså då det som är förutbestämt hursomhelst ska tilldelas, vare sig man ber eller inte, och om man ber tusentals böner i onödan för det som man av predestinationen inte ska tilldelas, så betyder det att vädjan är något meningslöst. Sayyid sahib besvarar detta genom att säga att sökandet av hjälp under ängslan är en del av människans natur. Människan ber därför på grund av sin naturliga fallenhet, utan att tänka på huruvida det kommer ske eller inte, och på grund av denna natur har hon blivit tillsagd att endast vädja inför Gud, oavsett vad hon än ber om.

Utifrån denna skrift, som vi kortfattat återgivit ovan, står det klart att Sayyid sahib hyser tron att bön inte kan vara ett medel för att uppnå något ändamål, och inte heller har den någon inverkan på att man tilldelas ändamålen. Och om någon bedjare med sin vädjan avser att enbart uppfylla sin begäran genom bön, så är denna tanke fåfäng eftersom att det som ska inträffa är förutbestämt och inte står i behov av någon bön, och en ödmjuk vädjan för något som inte ska inträffa är onödig. Således är det uppenbart genom denna skrift att Sayyid sahib förespråkar tron att bönen endast föreskrivits som en form av tillbedjan, och att anse den vara ett medel för att uppnå något världsligt ändamål är en imaginär föreställning.

Låt det stå klart att Sayyid sahib har grovt missuppfattat innebörden av Qur'anens verser, men vi kommer insha'Allah att nämna omständigheterna kring denna missuppfattning i slutet av denna uppsats. För tillfället tillkännager vi med stor bedrövelse att om Sayyid sahib

saknade tillräckligt förstånd för att kunna förstå den Heliga Qur'anen, var då även naturlagarna dolda för hans ögon då han skrev denna artikel, något som han ju anser sig följa och som han anser vara en tolkare av Guds aktiva vägledning och av Qur'anens dolda hemligheter? Känner Sayyid sahib inte till att fastän varken något gott eller ont i världen är oberoende av predestinationen, så har naturen ändå fastställt sådana medel för att erhålla detta vari ingen förständig person har några invändningar rörande dess verkliga och sanna inverkan? Är till exempel att läka eller att inte läka i relation till predestination likt att be eller inte be? Men kan Sayyid sahib påstå att till exempel läkekonsten är meningslös och att den Sanne Läkaren inte lagt någon inverkan i läkemedel? Om då Sayyid sahib trots tron på predestination även tror att läkemedel har någon effekt, varför önskar han då förvirra och göra skillnad i bedömningen av en liknande Gudomlig lag? Förespråkar Sayyid sahib tron att Gud var förmögen att skapa en sådan stark effekt i Ipomoea, skammonia, senna och Croton att om man tog en hel dos av dem så släpper konstipationen, eller att det exempelvis i arsenik, akonitin och andra dödliga gifter lagts en sådan makalös effekt att en högkoncentrerad dryck på bara några minuter kan ta livet av en, men att han anser sina äldres böner som präglas av inlevelse, uthållighet och vädjan, vara själlösa vari det inte finns någon effekt alls? Är det möjligt att det kan finnas orimligheter i det Gudomliga systemet, och att det som Gud lagt i läkemedel för Sina tjänares bästa inte var något som avsågs existera i böner? Nej, nej! Absolut inte! Snarare är det Sayyid sahib själv som är omedveten om bönens sanna filosofi och saknar erfarenhet av dess förträffliga effekt, och hans exempel är likt någon som under en tid använt en gammal, åldrig och effektlös medicin och sedan efter att ha funnit den vara utan verkan bedömt att den helt saknar inverkan. Ack! Vad sorgligt det är att detta skapelsens system fortfarande varit dolt för Sayyid sahib trots att han nått ålderdom; alltså hur predestinationen har sammanlänkats med resurser, och hur djup och bindande relationen mellan orsak och verkan egentligen är? Det är just därför han hamnat i detta missförstånd och tänkt att ingenting kan uppstå

utan de andliga och materiella medel som skapelsen fastställt. Ingenting i världen är oberoende från predestination. Till exempel så drar människan fördel av eld, vatten, luft, jord, frön, växter, djur och mineraler etc. Allt detta är predestination, men om någon oförståndig människa tror att det utan de medel som Gud fastställt och utan det sätt som naturen fastslagit är möjligt att erhålla någonting utan materiella eller andliga resurser, så önskar denna person med andra ord att bevisa att Guds visdom är meningslös. Jag kan inte se att innebörden av Sayyid sahibs ord är någon annat än att han inte anser bön vara en utav de verkningsfulla medel som han hållfast godtagit, och han har gått till överdrift med denna åsikt. Om exempelvis effekten av eld nämns för Sayyid sahib kommer han aldrig att förneka den, och han kommer aldrig säga att om någonting är ämnat att brinna upp så kommer det att brinna även utan eld. Då är jag förvånad över att han, trots att han är en muslim, förnekar bönens inverkan som ibland likt en eld lyser upp mörkret, och ibland bränner den oförsämde besvärarens händer. Påminns han om predestinationen vid tiden för bön, och glömmer han bort predestinationen då man nämner eld? Är det inte samma predestination som råder över båda dessa ting? Och trots att han tror på predestination så tror han även på verkansfulla medel, till den grad att han blivit utskämd i denna överdrift. Vad är då orsaken till att han inte tillämpar detta naturliga system, som han ju godtagit, när det gäller bön? Som om det inte skulle finnas så mycket effekt i bön som det finns i en fluga! Så i själva verket är han omedveten kring detta ämnesområde, och saknar både personlig erfarenhet såväl som de erfarnas sällskap.

Nu klarlägger vi verkligheten bakom uppfyllandet av böner för allmänhetens kännedom. Så låt det vara klart att frågan om uppfyllandet av böner i själva verket är en avgrening av bönen själv, och som regel är det så att den som inte förstått grunden har svårigheter med att förstå dess avgreningar och då drabbas av vanföreställningar. Så detta är orsaken till Sayyid sahibs missförstånd. Och bönens essens är att det finns en attraktion mellan en salig tjänare och dennes Herre; alltså först drar Guds barmhärtighet till sig tjänaren, sedan närmar sig Gud tjänaren på grund av

attraktionen i dennes trofasthet, och i tillstånd av bön når denna relation en särskild nivå då den skapar sina häpnadsväckande kännetecken. När tjänaren således vid en allvarlig svårighet bugar sig inför Gud med fullkomlig övertygelse, fullkomlig förhoppning, fullkomlig kärlek, fullkomlig lojalitet och fullkomligt mod, och med full vakenhet river upp likgiltighetens skycken och rusar fram i självförnekelsens marker – det han ser då är Gudomlighetens hov och att det inte finns någon som är Hans like. Då lägger hans själ ner sitt huvud på Guds tröskel, och den dragningskraft som lagts däri tilldrar sig Guds nåd, och Gud riktar Sin uppmärksamhet mot att fullborda denna begäran och låter bönen ha en inverkan på alla de elementära medlen som i sin tur bildar de medel som är nödvändiga för att uppfylla ändamålet. Om man till exempel ber om regn, så skapas de naturliga förhållandena som är nödvändiga för regn genom inverkan av denna bön, och om man ber emot torka så bildar den Allsmäktige motsatta förhållanden. Det är därför som det påvisats för de framstående mottagarna av uppenbarelser och för människor med fulländad erfarenhet att det i en fullkomlig bön finns en skapande kraft, alltså att denna bön med Guds lov gör inverkan i den nedre och övre världen, och lockar himlakroppar och människohjärtan dit det gynnar ändamålet. Det finns inte ont om exempel på detta i Guds heliga skrifter, och verkligheten bakom vissa underverk är i själva verket uppfyllelsen av bön. De tusentals underverk som visats av profeter, eller de underliga mirakel som Guds trofasta vänner visat hittills, har sin grund och sitt ursprung i denna bön, och oftast är det genom bönens inverkan som oförklarliga Gudomliga kraftexempel utspelar sig. Den underbara händelse som utspelade sig i Arabiens ödsliga land, att hundratals döda under bara några få dagar bragtes till liv, och hur de som varit ociviliserade sedan generationer fick himmelska egenskaper, och hur blindade återfick synen, och hur himmelska insikter yttrades från de stummas tungor, och hur det plötsligt ägde rum en sådan revolution i världen som inget öga tidigare beskådat eller öra hört talas om. Har du någon kännedom om vad detta egentligen var? Det var inget annat än böner under mörka nätter av

en tjänare som var försjunken i Gud, som ställde till med ett ramaskri i världen, och framvisade sådana underliga ting som tycktes vara omöjliga för denne hjälplöse, obefläckade människa.

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَيْهِ وَآلِهِ بَعْدَ هَيْبِهِ وَغَمِّهِ وَحُزْنِهِ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ وَأَنْزِلْ عَلَيْهِ
أَنْوَارَ رَحْمَتِكَ إِلَى الْأَبَدِ^[10]

Och jag ser även av egen erfarenhet att bönens effekt är större än det av eld och vatten, och det finns ingen naturlig resurs med en sådan enorm effekt som bönen har.

Och om tvivel råder kring det faktum att vissa böner inte uppfylls och att deras inverkan förblir obemärkt, så säger jag att detsamma gäller läkemedel. Har läkemedlen stängt dödens portar, eller är det omöjligt att deras verkan uteblir? Men kan någon trots detta förneka deras effekt? Det stämmer att allting omfattas av predestination, men predestinationen har inte förslösat och vanärat vetenskapen och inte heller påvisat att resurser är opålitliga, utan om du ser efter noga så står inte heller de materiella och andliga medlen utanför predestination. Om exempelvis en sjuk människas predestination är god, så blir de förutbestämda medlen för behandling tillgängliga och även kroppens tillstånd blir sådant att den bereds för att gynnas utav dem, och då prickar medicinen rätt och har effekt. Samma regel gäller även för bön, alltså att alla medel och villkor för bönens godtagande samlas endast där Gudomlig vilja avser uppfylla den. Gud har sammanvävt både Sitt materiella och Sitt andliga system i en kedja av inverkan och påverkan. Sayyid sahib begår således ett stort misstag då han godtar det materiella systemet men förnekar det andliga systemet.

Slutligen anser jag det nödvändigt att säga att om Sayyid sahib inte ångrar denna tanke, och undrar vilket bevis det finns för bönens inverkan,

[10] O Allah, nedkalla välsignelser över Muhammad och hans folk, likt Du nedkallat välsignelser över Abraham och Abrahams folk. Du är förvisso Prisivärd, Ärofull. [Utgivarna]

så är jag av Gud uppmanad till att korrigera sådana misstag. Jag lovar att underrätta Sayyid sahib om uppfyllelsen av vissa utav mina böner på förhand, och inte bara genom underrättelse utan även publikation. Men Sayyid sahib måste samtidigt medge att han kommer ångra denna hans felaktiga åsikt efter att mitt påstående bevisats.

Sayyid sahib påstår att Gud i den Heliga Qur'anen lovat uppfylla alla böner och att alla böner detta till trots inte uppfylls. Detta är en stor missuppfattning hos honom. Och versen:

ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ^[11]

gynnar inte alls hans ståndpunkt, eftersom den bön som påbjudits imperativt i versen:

ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

inte är några vanliga böner, utan den dyrkan som är föreskriven människan. Detta eftersom imperativet här kännetecknar en föreskrift, och det är uppenbart att alla slags böner inte är föreskrivna utan ibland har Gud lovordat de ståndfasta som nöjer sig med orden^[12] إِنَّا لِلَّهِ. Och ett annat avsevärt kännetecken för att bönen som åsyftas här är den föreskrivna är att det inte bara använts ett imperativ, utan den har omnämnts med ordet dyrkan och förknippats med en varning om helvetets straff vid olydnad, och det är uppenbart att denna varning inte finns gällande andra böner, utan ibland har även profeter blivit tillrättavisade för sina böner. Versen:

إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ^[13]

vittnar om detta. Det är uppenbart utifrån detta att om alla böner vore tillbedjan, så hade Noak inte tillrättavisats med orden^[14] لَا تَسْأَلْنِي. Och ibland har de fromma och profeter ansett bön vara en oförskämdhet, och

[11] ”Be till Mig, så kommer Jag att uppfylla era böner.” [Qur'anen 40:61 - Utgivarna]

[12] ”Förvisso tillkommer vi Allah” Qur'anen 2:157. Detta yttras när man tillkännager sitt behag med Guds vilja. [Översättaren]

[13] ”Jag förmanar dig så att du inte ska bli bland de omedvetna” [Qur'anen 11:47 - Ugivarna]. Detta är Guds tilltal till Noak. [Översättaren]

[14] ”Fråga Mig inte...” [Qur'anen 11:47 - Utgivarna]

de rättfärdiga har angående sådana böner följt sitt samvete. Alltså om hjärtat påbjudit bön vid en svårighet så riktade de sin uppmärksamhet mot bön, och om den påbjudit tålmod så var de tålmodiga och avstod från bön. Därutöver har Gud inte lovat att uppfylla vissa andra böner, utan klart sagt att de må uppfyllas eller avslås, likt denna vers av Qur'anen tydligt påpekar att

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ^[15]

Och om vi tillfälligtvis även accepterar att det med ادْعُو här menas bön i allmänhet, så kan vi inget annat tro än att det med bön här menas en bön med alla dess villkor, och att sammanföra alla villkor står inte i en människas begrepp ända tills då Gudomligt möjliggörande finns tillhanda. Och man bör även komma ihåg att enbart ödmjukhet inte är tillräckligt för att be, utan gudsfruktan, renhet, sannfärdighet, fullkomlig övertygelse, fullkomlig kärlek, full koncentration och det att den person som ber för sig själv eller för någon annan inte ber om något vars tilldelande är emot Guds avsikter för detta hans liv eller det tillkommande. Detta beror på att alla nödvändiga villkor ibland uppfylls i bönen, men att det som man ber om enligt Gud är emot himmelsk vilja för bedjaren och det vore inte önskvärt att uppfylla den. Till exempel om någon moders kära barn innerligt och tårögt ber att en eldsflamma eller ett ormyngel ska läggas i dess hand; eller att han/hon ska matas med ett gift som tillsynes är lockande, så kommer modern aldrig att uppfylla barnets förfrågan. Och om barnet händelsevis klarar sig men att någon kroppsdel blir oduglig, så kommer detta barn efter mognadsålder vara mycket jämmerlig mot sin moder. Och utöver detta finns många andra villkor, och en bön kan inte kallas för bön såvida de alla inte förenas. Och ända tills en bön inte innefattar fullkomlig andlighet, och att det inte uppstår en nära relation mellan den man ber för och bedjaren, så är

[15] ”Utan endast Honom åkallar ni, och Han avvärjer då det ni åkallar om” Qur'anen 6:42.

[Utgivarna]

förhoppningen om att bönen ska ha verkan meningslös. Och ända tills Gudomlig vilja inte medföljer uppfyllelsen av bön så sammanförs inte alla dessa villkor, och inlevelsen däri når aldrig till full koncentration. Sayyid sahib tror även att lycksaligheten, ynnestbevisen, ljuvligheten och vederkvickelsen i livet härefter - vilket tolkats som frälsning - är ett resultat av tro och fromma böner. Då detta är fallet fick Sayyid sahib medge att en troendes böner onekligen bär på en effekt, och blir skäl till att hemsökelse avslås och att ändamål uppfylls. Om de inte kan orsaka detta, varför skulle de isåfall orsaka det på uppståndelsens dag? Tänk efter och fundera noggrant över att om bön i själva verket är något utan verkan och inte kan bli skäl till att en hemsökelse avvärjs på jorden, varför skulle den då kunna bli det på uppståndelsens dag? Det är ju helt uppenbart att om våra böner verkligen har någon inverkan för att undanröja hemsökelse, så bör denna inverkan uppvisas även i denna värld så att vår övertygelse ska växa och så även vår förhoppning, och så att vi ännu ivrigare ska be om frälsning i det tillkommande livet. Och om böner i själva verket inte har någon betydelse, utan att endast det förutbestämda ska inträffa, så är böner beträffande världens hemsökelse värdelösa enligt Sayyid sahib liksom de är värdelösa beträffande livet härefter, och att hysa förväntningar därom vore hopplöst. Nu önskar jag inte skriva mer angående detta eftersom objektiva läsare kan förstå efter att noggrant ha läst mitt utlåtande att jag givit tillräckliga bevis mot Sayyid sahibs missuppfattning. Om Sayyid sahib trots allt inte upphör med sin envishet har även ett annat sätt skrivits för att fullborda argumentet över honom. Om han eftertraktar sanningen kommer han inte att avstå. Och den andra boken skriven av Sayyid sahib som kallas *Tahrir fi Usul-it-Tafsir* är helt i kontrast och raka motsatsen till denna bok. Det verkar som om Sayyid sahib skrivit dem båda under ett slummerliknande tillstånd, eftersom Sayyid sahib i häftet om uppfyllandet av bönen ger predestinationen företräde och anser vanliga medel vara värdelösa, och med denna grund förnekar han att böner uppfylls eftersom de är ett utav dessa vanliga medel, som mer än hundratusen profeter och

miljontals Gudsvänner vittnat om^[16]. Och vilket redskap hade profeterna i sina händer annat än bön? Och i det andra häftet fråntar Sayyid sahib predestinationen dess betydelse eftersom han ansett allting vara oberoende objekt, som om alla dessa saker fallit ur Guds händer. Nu har Han ingen behörighet att förändra eller omvandla dem, och Hans Gudomlighet är således begränsad i en trång cirkel, och Hans allsmäktiga inflytande har upphört och är något av det förflutna. Och de förhållanden som råder över saker och ting är inte Hans predestination, utan är nu en integrerad egenskap i skapelsen som inte kan förändras eftersom konceptet med predestinationen kräver kontroll av Herren över destinationen. Så det är uppenbart att de egenskaper som Gud inte har något förfogande över, omöjligen kan kallas egenskaperna av Hans predestination? Och om Han har förfogande så finns möjlighet till förändring kvar. Således har Sayyid sahib i detta andra häfte fråntagit den Sanne Predestinerarens välde över allting på ett sätt då allting i sina egenskaper (enligt Sayyid sahib) inte lyder Herrens vilja. Likt Sektion 5 av lagen rörande arrendehavarna, i vilken britterna upprättat rättigheterna för de ärvande arrendehavarna till den grad att landägaren inte längre har någon auktoritet över dem. På liknande sätt har Sayyid sahib ansett allting, eld etc., vara ärvande arrendehavare av samma kategori. Snarare är Sayyid sahibs regler mer stränga jämfört med engelsmännens, eftersom det i Sektion 5 finns en

[16] Qutub-e-Rabbani och Ghauth-e-Subhani Sayyid Abdul Qadir Jilani (må Allah vara nöjd med honom) har av personlig erfarenhet skrivit en del om en perfekt människas tillsyn och inverkan av hennes böner i sin bok Futuh-ul-Ghaib. För allmän kännedom skriver vi dessa ord med översättning nedan. Syftet med denna text är att endast vittnesbördet av en sådan person är trovärdigt angående ett ämne som själv har insikt i det. Så grundat på detta kan endast en sådan person verkligen känna till den sanna filosofin om uppfyllelsen av böner som själv har en sann, trofast och kärleksfull relation med Gud. Att fråga Sayyid Ahmad Khan sahib om denna heliga filosofi vore således likt man frågade en veterinär om botemedlet för en mänsklig sjukdom. Om Sayyid sahib berättar om någon världslig regerings relation med sina undersåtar så vore han förvisso kapabel till detta, men gudomliga ting känner himmelska människor till. Och denna text lyder:

sats som tillåter förvisning av en ärvande arrendehavare om denne inte

فَاجْعَلْ أَنْتَ أَجْمَلَتَكَ وَاجْزَأَتَكَ أَصْنَامًا مَعَ سَائِرِ الْخَلْقِ وَلَا
تُطْعُ شَيْئًا مِنْ ذَالِكَ وَلَا تَتَّبِعْهُ جُمْلَةً فَتَكُونَ كِبَرِيَّتًا أَحْمَرَ فَلَا
تَكَادُ تَرَى فَحِيئَنِّذُ تَكُونُ وَارِثُ كُلِّ نَبِيٍّ وَرَسُولٍ وَبِكَ تُخْتَمُ
الْوِلَايَةُ وَتُكْشَفُ الْكُرُوبُ وَبِكَ تَسْقَى الْعُيُوثُ وَبِكَ تَنْبُتُ
الزُّرُوعُ وَبِكَ تُدْفَعُ الْبَلَايَا وَالْمِحْنُ عَنِ الْخَاصِّ وَالْعَامِّ وَ
أَهْلُ الشُّغُورِ وَتُقَلِّبُكَ يَدُ الْقُدْرَةِ وَيَدْعُوكَ لِسَانُ الْأَرْزَلِ وَتَنْزِلُ
مَنَازِلَ مَنْ سَلَفَ مِنْ أَوْلَى الْعِلْمِ وَيُرَدُّ عَلَيْكَ التَّكْوِينُ وَخَرَقَ
الْعَادَاتِ وَتُؤْمَنُ عَلَى الْأَسْرَارِ وَالْعُلُومِ اللَّدْنِيَّةِ وَغَرَائِبِهَا

Översättning:- Alltså om du önskar bli Guds beviljade tjänare bör du vara övertygad om och förstå att dina händer, dina fötter, din tunga, dina ögon, hela ditt väsen och alla dess delar är en avgud i din väg. Och även allt annat i skapelsen är avgudar i din väg. Dina barn, din fru och alla världsliga önskemål du har, och världens rikedomar, världens ära, världens heder, och världsliga förhoppningar och rädslor, och förlitan på någon eller någonting, eller att frukta skada från någon – allt detta är avgudar i din väg. Så du bör inte åtlyda någon utav dessa avgudar, och bli inte helt försjunken i att efterleva dem. Du bör alltså endast sysselsätta dig med detta enligt den religiösa lagens berättigande och de rättfärdigas sedvana. Om du gör så kommer du bli (dyrbar) likt rött svavel och din ställning kommer bli extremt upphöjd, så pass att du inte kommer synas. Och Gud kommer låta dig bli arvinge av Sina profeter och sändebud, alltså att du ånyo kommer tilldelas deras kunskaper, insikter och välsignelser som blivit dolda och obefintliga. Och du kommer uppnå den högsta statusen av helighet, alltså att ingen större än dig kommer uppstå efter dig. Och genom dina böner, ditt mod och din välsignelse kommer människors starka sorg att avlägsnas, och regn kommer falla för de som drabbats av torka, och åkrar kommer gro, och alla slags människors hemsökelse och mödor, ja till och med kungarnas plågor kommer avvärjas genom din koncentration och din bön. Och försynens hand kommer finnas med dig, och dit den vänds kommer även du att vändas. Och den Eviga Rösten kommer kalla dig till sig, alltså allt som yttras från din mun kommer vara från Gud och välsignelser kommer läggas däri. Och du kommer göras till ställföreträdare för alla de

betalar sin andel under perioden av ett år, även om det inte är mer än två *annas*. Men Sayyid sahib har fråntagit ägarens rättigheter under alla omständigheter. Detta är förvisso en grav orättvisa!

Och rörande kriteriet för tolkning av den Heliga Qur'anen som Sayyid sahib frågat sin kamrat om, anser jag det tillbörligt att även här göra Sayyid sahib en liten tjänst, eftersom det att vägleda den vilsegångne är främst är min uppgift.

Det första kriteriet för korrekt tolkning är Qur'anens egna stödbevis. Man bör komma ihåg att Qur'anen inte är lik andra böcker som är beroende av andra för att bevisa eller avslöja sina sanningar. Den är likt en proportionell byggnad vars hela struktur förvrängs om man förflyttar en av dess tegelstenar. Ingen av dess lärosatser är sådana att de inte har minst tio eller tjugo stödbevis däri. Så om vi tolkar innebörden av en vers på ett visst sätt, bör vi se huruvida vi kan finna andra stödbevis för denna betydelse i Qur'anen eller inte. Om andra stödbevis inte är tillgängliga utan man finner att andra verser har en klar motsatt innebörd, så bör vi förstå att denna innebörd är felaktig eftersom det omöjliga kan finnas oförenligheter i Qur'anen. Kännetecknet för en sann innebörd är alltså att den bekräftas genom en armé av klara stödbevis.

Det andra kriteriet är den Helige Profetens (frid och välsignelser vare med honom) tolkning. Det råder inget tvivel om att det var den Helige Profeten (frid och välsignelser vare med honom) som hade den största förståelsen av Qur'anen. Om således någon tolkning påvisas vara från den Helige Profeten (frid vare med honom), så åligger det

sannfärdiga människor som tilldelats kännedom innan dig. En slags skapande kraft kommer att tilldelas dig, alltså att din bön och din koncentration kommer ha inverkan i världen. Och om du sedan önskar att det obefintliga ska existera, eller att det existerande ska bli obefintligt, så kommer detta att inträffa. Och enastående ting kommer visas genom dig, och du kommer tilldelas hemligheter, och du kommer ges insikt i subtila och djupa frågor om gudomlig kunskap, som du kommer anses vara förtroendefull utav. (Författaren)

muslimerna att omedelbart och tveklöst acceptera den. Annars kommer detta anses vara en tendens till trolöshet och filosofism.

Det tredje kriteriet är Följeslagarnas (måtte Allah vara nöjd med dem) tolkning. Det råder inget tvivel om att Följeslagarna mottog den Helige Profetens (frid vare med honom) ljus och var de första att erhålla profetskapets insikter. Och Guds stora nåd vilade över dem, och gudomlig hjälp ledsagade deras uppfattningsförmåga, eftersom de inte endast talade utan själva upplevde.

Det fjärde kriteriet är att man begrundar den Heliga Qur'anen med sitt renade sinne, eftersom den Heliga Qur'anen har ett samband med ett rent sinne. Allah den Majestätiske säger

[17] لَا يَسُدُّ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

alltså att sanningarna i Qur'anen endast uppenbaras för de renhjärtade. Detta är eftersom Qur'anens heliga insikter uppenbaras för de renhjärtade på grund av detta samband, och de uppfattar dem och känner deras doft, och deras hjärta utropar att detta är den sanna vägen, och deras inre ljus är ett utmärkt kriterium för att granska sanningen. Så innan en människa är erfaren och passerar denna trånga passage som profeter (frid vare med dem) passerat, är det tillbörligt att hon avstår från att oförsämrat och högmodigt bli en tolkare av Qur'anen. Annars kommer detta vara en tolkning grundad på åsikter, vilket Profeten (frid vare med honom) förbjudit och sagt

[18] مَنْ فَسَّرَ الْقُرْآنَ بِرَأْيِهِ فَأَصَابَ فَقَدْ أَخْطَأَ

alltså att den som endast tolkat Qur'anen grundat på sina åsikter och enligt sitt eget tycke gjort det väl, har förvisso gjort en felaktig tolkning.

[17] [Qur'anen 56:80 - Utgivarna]

[18] [Tirmidhi, Abwabu Tafsiril-Qur'an, Babu ma ja'a fillazi yufassirul Qur'an bi ra'yih
- Utgivarna]

Det femte kriteriet är det arabiska språket, även om den Heliga Qur'anen har själv upprättat sina stödmedel så pass att en undersökning av det arabiska språket inte är nödvändig. Hursomhelst leder det till ökad insikt, och ibland riktas uppmärksamheten mot Qur'anens hemligheter genom att man granskar språket, och kan få något dolt till att framstå.

Det sjätte kriteriet för att förstå det andliga systemet är det materiella systemet, eftersom det i dessa två gudomliga system råder fullkomlig överensstämmelse.

Det sjunde kriteriet är uppenbarelsen som tilldelas Gudsvänner och visionerna som Muhaddithin upplever^[19] och detta kriterium

[19] Sayyid sahib har i sin bok inte ansett uppenbarelsen vara ett kriterium för sanningen, och inte heller önskar han göra så. Orsaken till detta verkar vara att han inte hyser respekt för uppenbarelsen, vare sig de är profetiska eller de som fromma människor mottager, utan anser detta vara en inre färdighet. Så det vore fördelaktigt att även skriva något om denna åsikt som vidhålls av honom. Låt det stå klart att Sayyid sahib begår ett stort misstag med denna åsikt att han endast anser Guds uppenbarelse vara en inre färdighet, och den skapar stor oreda och för en långt bort från sanningen. Det är uppenbart att det finns flera olika slags färdigheter i människans natur, och alla färdigheter är av den art att den enas art och beskaffenhet vittnar om den andras art och beskaffenhet. Exempelvis har vissa en beskaffenhet för att beräkna och numrera, och vissa har en inklination mot medicinkonst, och andra för logik och argumentation. Men dessa dolda färdigheter kan av sig självt inte göra någon till en räknare, läkare eller logiker, utan en sådan person är i behov av en lärares undervisning. Och när en klok lärare uppfattar att denna person har en läggning för en särskild vetenskap, så uppmuntrar han denne att utbilda sig om detta. Denna vers stämmer in här:

میل طبعش اندران انداختن

ہر کسے را بہر کارے ساختند

(Alla är skapade för ett särskilt ändamål, till vilket de av naturen är särskilt inklinerad mot

- Utgivarna)

råder över alla andra kriterier eftersom en person mot mottager sådana

Efter denna undervisning sprudlar denna färdighet till, som var gömd likt ett frö, och man får idéer rörande alla möjliga slags detaljer kring detta ämne, och om man kallar all ny kunskap om detta ämne som läggs i hjärtat från Gud för uppenbarelsen och inspirationer, så vore detta inte orimligt. Detta eftersom det onekligen är Gud som lägger de förträffliga idéer i hjärtat som gynnar människor, likt Gud påpekat detta med orden:

فَالْتَمِهَهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

(Och Han uppenbarade ondskans och rättfärdighetens {vägar} för den {själen} – Qur'anen 91:9)

[Utgivarna]

Alltså att alla onda och goda idéer som läggs i människornas hjärtan är uppenbarelsen från Gud. En god människa är mottaglig för att goda idéer ska uppstå i hans hjärta, och en ond människa är på grund av sin onda natur mottaglig för att förslag på onda tankar och vanföreställningar uppstår i hans hjärta. Och i själva verket har en god människa en naturlig god färdighet för att mottaga sådana inspirationer, och en ond människa har en av naturen ond färdighet. Således är det på grund av denna naturliga färdighet som många människor efterlämnat både goda och onda skrifter, och goda eller onda ord, till sitt minne. Men frågan är nu om samma sak stämmer för profeternas uppenbarelsen; att även detta är en naturlig färdighet som drar nytta av liknande inspirationer som nyss nämnts? Om detta vore hela sanningen så har verkligheten förvisso uppdagats, eftersom om man enbart anser profeternas uppenbarelsen vara en naturlig färdighet och inre beskaffenhet så blir det ytterst svårt att kunna skilja på profeter och andra slags liknande människor. Kanske säger Sayyid sahib här att vi förespråkar tron om verbal uppenbarelse, alltså att den Heliga Qur'anen är en ordagrann uppenbarelse. Men jag förstår detta Sayyid sahibs tankesätt väl; han tror inte alls på den verbala uppenbarelse som vi tror på. Det står klart att ingen uppenbarelse är utan ord, och en sådan innebörd som är fri från ord kan inte ens vara tänkbar. Men sedan finns även en skillnad mellan Qur'anen och den Helige Profetens (frid vare med honom) ḥadith, och det är på grund av denna skillnad som ḥadithernas ord inte anses härstamma från samma källa som Qur'anens ord framstår. Om man har den vanliga innebörden av inspiration och uppenbarelse i åtanke, så är även ḥadithernas ord från Gud, likt versen:

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

uppenbarelser är helt i samklang med profeten som han efterföljer, och

(Icke heller talar han av egen önskan. Det är inget annat än uppenbarelse, uppenbarad {av Gud}.

– Qur'anen 53:4-5) [Utgivarna]

vittnar om. Vi påminner än en gång om att en inspiration av någon art alltid bär med sig ord. Exempelvis en poet som söker efter ett rim till en andra vers, så kommer inspirationen han får från Gud att vara i ord. Nu är det klart fastställt att alla - de visa, Gudskännare och poeter - får inspirationer från Gud, och även detta är en verbal uppenbarelse, och att de sannfärdiga bland dem tilldelas en god färdighet medan de onda får en ond sådan, och att de tidvis får uppenbarelser i enlighet med denna färdighet. Exempelvis om likt den som uppfann tågrälsen fick denna inspiration, och även den som var uppfinnaren av telegrammet var inspirerad i denna mening, så faller den invändning som vi tidigare nämnt även på Sayyid sahib. Om Sayyid sahib svarar att profeter, de visa, och även troende och icketroende i själva verket delar på samma slags inspirationer, men att skillnaden är att profeters inspiration alltid stämmer, så måste Sayyid sahib efter ett sådant svar medge att profeternas uppenbarelser inte har någon grundläggande utmärkelse över de icketroendes inspirationer, utan att tillägget endast är att profeternas uppenbarelse är fri från misstag, och att Aristoteles, Platons och andra visa människors inspirationer inte var fria från misstag. Men detta påstående är ogrundat, eller rättare sagt en överskattning, eftersom vi i detta fall måste tro att en stor del av de förmaningar, råd och moraliska läror som de visa framlagt, och som är fria från misstag och i enlighet med Qur'anen, onekligen vara Guds uppenbarelser och likvärdiga med den Lovvärda Qur'anen, och att vi måste tro att de utgörs av en verbal uppenbarelse. Å andra sidan får vi anse den andra delen som innehåller misstag vara misstag grundade på tolkning i samma kategori som att även profeterna omsider begår misstag i sin tolkning, och enligt denna grundsats även anse sådana visa människor, eller icketroende, vara profeter. Nu är det uppenbart att detta är en tanke som nära nog kan förlösa Sayyid sahibs tro, och kanske kommer han vid något tillfälle anse Newtons eller andra visa människors inspirationer vara bättre än Qur'anens uppenbarelse. Det är beklagligt att om Sayyid sahib ansett Qur'anen själv vara ett kriterium för att tolka den, så hade han klarat sig från att falla i denna grop. Qur'anen har inte på något ställe givit liknelsen av sin uppenbarelse att den är likt en källa som sprudlar fram ur jorden, utan vid varje tillfälle har den givit exemplet av att den är likt det regn som faller från himlen. Om Sayyid sahib frågat någon med erfarenhet om vad uppenbarelser egentligen är, och hur den nedkommer, innan han börjat skriva, så hade han även då klarat sig undan detta felsteg. Genom detta snedsprång har Sayyid

han tilldelas de saker som profeten tilldelas förutom profetskapet och förnyelse av föreskrifterna, och för honom uppdragas den sanna läran.

sahib misslett en stor grupp muslimer, och fått dem att hamna väldigt nära trolöshet och ateism, och slösat bort profetskapets uppenbarelse genom att anse den vara begränsad till en inre färdighet vari de icketroende och de trolösa är delaktiga.

Nu framlägger jag, enbart för att väcka Guds välbehag, mitt vittnesmål inför Sayyid sahib. Kanske kommer Gud att visa sin nåd mot honom. Så o käre Sayyid! Jag svär vid Allah den Majestätiske, om att det verkligen stämmer att uppenbarelsen faller från himlen över hjärtat likt solens strålar faller på en vägg. Jag ser dagligen att då tidpunkten för ett samtal med Gud slår in, så lägger sig ett tillstånd av nedsatt medvetande över mig. Då blir jag likt ett helt förändrat ting, och även om min känsla och mitt förstånd och medvetande till synes kvarstår, så känner jag vid denna tidpunkt att ett extremt starkt väsen greppat tag om hela min kropp i sin knutna hand. Och vid detta lag känner jag att alla fibrer av mitt väsen är i dess hand, och allt som är mitt tillhör inte längre mig utan är i dess grepp. När detta tillstånd slår in så framför Gud först och främst de tankar inför mig som Han avser Sina ords strålar falla över. Då framträder dessa tankar, den ena efter den andra, på ett underligt sätt framför ögonen, och det så inträffar att då en tanke om en viss person uppstår i hjärtat - att han kommer återhämta sig från en särskild åkomma eller inte kommer göra det - så faller omedelbart en bit från Guds ord likt en stråle över den, och ibland skakar hela kroppen till då den faller. Sedan när detta ärende avgjorts framträder en annan tanke; då denna tanke hamnar framför ögonen, så faller samtidigt en bit av uppenbarelsen därpå - likt en pilbågsskytt skjuter en pil då varje byte kommer fram – och precis vid detta tillfälle känns det som om denna tankegång uppstår av vår naturliga färdighet, och att orden som faller därpå kommer från ovan. Även om poeter och andra blir inspirerade efter reflektion, så vore jämförelsen med denna uppenbarelse därvid en stor oförskämdhet, eftersom den inspirationen är ett resultat av eftertanke och framstår i ett tillstånd inom gränserna av ett stadigt och mänskligt förnuft, men denna inspiration inträffar endast då människan med hela sitt väsen hamnar under Guds kontroll och inte inblandar sitt medvetande eller sin reflektion däri på något vis. Då känner man att ens tunga i själva verket inte är ens egen tunga, och att en annan enorm kraft får den att verka. Och av detta tillstånd som jag nämnt kan man klart förstå vad ett naturligt fenomen är respektive vad som nedkommer från himlen. Slutligen ber jag att Gud ska tvätta bort denna olycksbådande naturfilosofi från muslimernas hjärta så att ingen fläck återstår utav den, eftersom det öga som man kan se islams välsignelser genom inte öppnas förrän denna rök avlägsnas och blåses undan.

Och inte bara så pass, utan därtill besannas alla de ting över dem som

اے نہچر شوخ این چه ایذاست از دست تو فتنه هر طرف خاست
 آن کس که ره گنجت پسندید دیگر نه گوید جابجاست
 لیکن چو ز غور و فکر تنهیم از ماست مصیبت که بر ما است
 متروک شد است درس فرقان زان روز بجوم این بلاها است
 نہچر نہ باصل خویش بد بود دین گم شد و نور عقل با کاست
 برقطره گون شدند یک بار رو تافته زان طرف که دریا است
 برجنت و کشر و نشر شدند کین قصه بعید از بزدبا است
 چوں ذکر فرشتگان بیاند گوید خلاف عقل دانا است
 اے سید سرگروه این قوم بشدار که پائے تو نہ بر جا است
 پیرانه سر این چه در سر افتاد رو تو به کن این نہ راه تقواست
 ترسم کہ بدن قیاس یک روز گوئی کہ خدا خیال بیجا است
 اے خواجہ برو کہ فکر انسان درکار خدا ز نوع سودا است
 آخر ز قیاس با چه خیزد بنشین کہ نہ جائے شور و غوغا است
 اے بندہ بصیرت از خدا خواه اسرار خدا نہ خوان یغما است

O du skälmske naturdyrkare! se vilken oreda du har skapat;

Dina händer har ställt till med förvirring överallt.

Ingen som tyckt om din förvrängda väg,

Har någonsin återvänt till den rätta vägen.

Men när jag tänker efter noga, inser jag;

Att oredan är din egen skapelse.

Det är från dagen då vi övergav Qur'anen,

Som alla dessa motgångar överväldigat oss.

Studien av naturen var inte elakartad i sig själv,

Det var bristen på tro som tog bort visdomens ljus.

Människorna, alla tillsammans, föll efter droppen,

Och vände ryggen till mot den flytande floden.

De förlöjligar (tron om) paradiset och uppståndelsen,

Och kallar den en absurd och ologisk myt.

Då man nämner änglar,

Så anser de den vara motsatt de visas intellekt.

O Sayyid! ledaren av sådana människor!

den efterföljda profeten mottagit – som en belöning och ett hedrande. Hans uttalanden grundar sig således inte blott på antaganden, utan han pratar med insikt och talar efter att ha hört. Och denna väg står öppen för Ummah^[20]. Det är inte möjligt att det inte finns någon sann arvinge, och att en person som är ett världsligt kryp och besatt av världslig heder och ära blir arvinge av profetens kunskap, eftersom Gud har lovat att ingen förutom de renade kommer få ta del av profeternas kunskap. Att var och en, trots sitt orena tillstånd, gör anspråk om att vara profetens arvinge vore ju ett hån mot denna heliga kunskap. Och det vore en ytterst oförståndigt att förneka dessa arvingars existens, och även förespråkandet av tron att man endast bör anta profetskapets mysterium vara en förfluten historia, vars förekomst inte längre finns framför oss och att detta inte heller vore möjligt, och att det inte heller finns något exempel av det. Men detta är inte fallet, för om det vore så skulle islam inte kunna kallas en levande religion, utan den skulle likt andra religioner vara utdöd. I sådant fall skulle även profetskapet vara blott en myt som hänvisats till de förgångna generationerna. Men Gud har inte önskat att det ska vara så, eftersom Han väl kände till att beviset om att islam lever och den

Varsebli att du är på villovägar.

Vad det än är som har kommit i din tanke i hög ålder,

Ångra dig; vägen du träder på är inte den rätta vägen.

Jag fruktar att du på grund av sådana tankar,

En dag må förneka existensen av Gud Själv.

Avstå, o herrn, eftersom att gräva i Gudomliga ämnen,

Är ren galenskap.

Inget kommer ur förmodan,

Backa ur, för dessa är inte frågor att tampas med.

O kära herrn, vädja Gud om att ge dig andlig insikt!

Hemligheter av den Gudomliga sfären går inte att få tvångsmässigt

[Översättning av utgivarna] (Författaren)

[20] Det muslimska folket [Utgivarna]

sanna verkligheten om profetskapet, som under varje tidsepok kan tysta dem som förnekar uppenbarelsen, endast kan fortgå om uppenbarelsen fortsätter genom Muhaddithiyyat. Således gjorde Han detta. Muhaddith är de människor som äras med gudomliga samtal, och deras essens har en stark likhet med profeternas essens, och deras underliga säregenskaper är likt efterlämnade tecken av profetskapet, så att detta subtila ärende angående uppenbarelser nedkomst inte under någon tid ska bli en myt som ej går att bevisa. Och uppfattningen om att profeterna (frid vare med dem) gått bort utan arvingar, och att yttra någon åsikt om dem nu inte har mer trovärdighet än historieberättande är inte alls korrekt, utan under varje sekel, har deras arvingar fötts enligt behov, och i detta sekel är det jag, denne ödmjuka tjänare. Gud har skickat mig för att reformera folket av denna tid, så att de misstag som enbart kan utraderas genom Guds särskilda hjälp ska tas bort från muslimernas tankar, och så att förnekarna ska få bevis om den Sanne och Levande Guden, och så att islams storhet och verklighet ska bevisas genom färskta tecken. Så detta är vad som håller på att inträffa; Qur'anens sanningar blottläggs; de gudomliga ordens subtilitet och djuphet klarläggs; himmelska tecken och underverk manifesteras; och islams skönhet, ljus och välsignelser ådagaläggs på nytt. Den som har ögon att se med bör begrunda, och den som har en sann iver bör eftertrakta, och den som har en uns kärlek för Gud och den Helige Profeten (frid vare med honom) bör resa sig och undersöka, och ingå i denna av Gud älskade församling, vars grundsten Han lagt med Sin Heliga Hand. Och att påstå att vägen till Wahy-e-Walayati^[21] nu är stängd, och att tecken inte längre kan visas, och att böner inte kan uppfyllas, är undergångens väg snarare än fridens. Avvisa inte Guds nåd. Res er! Undersök och granska! Om ni sedan finner (mig) vara en man av ringa förståelse, bristfälligt förstånd och oansenliga ord bör ni inte godta (mitt anspråk), men om ni finner allsmäktighetens kännemärke, och glansen av den Hand som visat sig för sanningens understödjare och samtalare med Gud, så bör ni godta. Och var övertygade om att Guds

[21] Uppenbarelsen som tilldelas helgon. [Utgivarna]

stora nåderikhet för Sina tjänare just är att Han inte önskar se islam vara en utdöd religion, utan alltid önskar att vägarna till övertygelse, insikt och att besegra opponenter med överlägsna argument skall vara öppna. Tänk efter själva att om någon förnekar profetens uppenbarelsen och påstår att denna tanke enbart är en förmodan, vad finns det då för bevis för att tysta honom annat än att ge ett exempel? Är det en glädjande eller en bedrövande nyhet att himmelska välsignelser endast fanns inom islam under ett fåtal år, och att den sedan blev en död och fruktlös religion? Och bör detta vara kännetecknet för en sann religion?

Detta är således de korrekta kriterierna för en tolkning av Qur'anen, och det råder inget tvivel om att Sayyid sahibs tolkning är berövad från dessa sju kriterier på de flesta ställena, men just nu är det inte mitt syfte att konfrontera honom på denna punkt. Sayyid sahib var mycket tillfredsställd med naturlagen, men i sin tolkning har han inte ens tagit hänsyn till naturlagarna. Exempelvis hans tro om att profeternas uppenbarelse inte är något annat än en färdighet av deras egen natur, och att änglarnas medium inte finns mellan denna färdighet och Gud – hur mycket är inte detta i kontrast till naturlagarna? Vi ser tydligt att vi för att fullkomna våra fysiska krafter är i behov av ett himmelskt medium. För att upprätthålla vår fysiska hållning och för att föra den till avsedda ändamål har Gud ställt solen, månen, stjärnorna och elementen till vår tjänst, och genom flera medium når nyttan av Gud oss, Som är Föranledaren av allt, och den når oss absolut inte utan medium. Exempelvis får våra ögon ljus endast från Gud, eftersom Han ju är det Ultimata Upphovet, men den når våra ögon genom solens medium. Vi ser inte ett enda föremål i det synliga system som Gud givit oss genom att Han Själv räcker ut Sin Välsignade Hand, utan allting tilldelas genom medium. Sedan ser vi även att strukturen i våra synliga krafter inte är fullkomlig, alltså att de inte är sådana att de exempelvis är självständigt upplysta, och att det likt din föreslagna färdighet för inspiration finns en färdighet inom dem som gör oss oberoende av solens medium. Hur kan då dina grundlösa påståenden i kontrast till detta system verkligen stämma? Därutöver avvisar jag

vittnesmålet starkt på grund av personliga erfarenheter, som är större än alla andra vittnesmål, dessa dina åsikter, eftersom jag själv sedan elva år ärats med gudomliga samtal och väl känner till att uppenbarelsen i själva verket nedkommer från himlen. Om man jämför exemplet av uppenbarelsen med något världsligt, så kanske den har viss liknelse med telegrammet som själv meddelar om alla sina förändringar. Jag har märkt att det vid tidpunkten för uppenbarelse, som nedkommer över mig i form av *Wahy-e-Walayyat*, uppstår en känsla från kraften av ett yttre och starkt intryck, och ibland är detta intryck så starkt att den trycker in mig i sitt ljus så pass att jag upplever mig själv dras in däri så att ingen av mina personliga styrkor alls kan motstå den. Under denna kraft lyssnar jag till öppna och lystrande ord. Ibland ser jag änglar^[22], och upplever intrycket och fasan av sanningen, och dessa ord innehåller ibland dolda fenomen, och detta är en sådan kraft och ett sådant yttre grepp att man får bevis om Guds existens genom det. Att nu förneka detta vore att ta kål på en uppenbar sanning.

Det vore passande om Sayyid sahib före sin död godtar denna sanning redan idag, och upphör med att förlöjligen himmelska uppenbarelsen. Det är förvånansvärt att han i för sig ser det synliga systemet, men sedan inte uppskattar det dolda systemet därefter. Han förstår inte att Gud, som skapat vårt materiella system så att synbart ljus nedkommer från himlen för oss, och den Verkliga Pådrivaren (Gud) låter nytta nedkomma över våra fysiska krafter genom himmelska medium, och att det inte är Hans vana att låta nytta nedkomma utan mellanhänder som ett medium, varför skulle Han då för vårt andliga system helt avskära oss från dessa mellanhänder? Är vi fysiskt avskurna från detta system, eller i själva verket bundna i ett system av mellanhänder som når oss genom initiativ av den Förste Pådrivaren? För att begrunda denna fråga bör man läsa igenom våra böcker *Tauzih-e-Muram* och *Aina Kamalat-e-Islam* - särskilt behovet av änglar omnämns så utförligt i *Aina Kamalat-e-Islam*

[22] Inte bara det att jag ibland ser änglar, utan ibland upplyser änglarna mig genom ord att de är ett medium. (Författaren)

att du inte kommer finna dess like i någon annan bok. Och för att bedöma Sayyid sahibs kännedom om Gud är dessa ord tillräckliga att han anser skapelsen vara oberoende utav kontrollen och herraväldet av den Sanne Herren av ödet. Han känner inte till att Guds gudomlighet är anknuten till Hans allsmäktighet, och allsmäktighet innebär just att Hans kontroll hela tiden är fullkomlig över Hans skapelse. Onekligen stämmer det att om Han har skapat denna värld, så måste Han ha lämnat utrymme för Sin oändliga kontroll - liksom Hans Väsen är oändligt - så att Hans gudomlighet inte ska kunna nollställas på någon nivå^[23]. Och om

[23] En invändning som kan göras här är att tron på Gud den Allsmäktiges gränslösa visdom som har kraften att skapa en gränslös förändring skulle kunna leda till att man förlorade tron på egenskaperna hos saker och ting. Om vi till exempel tror att Gud den Allsmäktige har förmågan att förändra vattnets fysiska form till den av luft, eller att förändra den fysiska formen av luft till den av eld, eller att förändra den påtagliga formen av eld – på ett sätt som endast Han känner till - till den uppenbara formen av vatten, eller att omvandla stoft till guld eller guld till stoft i något av markens skikt, genom att tillämpa Sin subtila kontroll över saker, så skulle allt detta leda till kaos och alla färdigheter och kunskaper skulle bli värdelösa. Svaret på denna invändning är att en sådan tanke är en fullständig missuppfattning, eftersom vi ser att Gud den Allsmäktige hela tiden låter sådana element genomgå otaliga förändringar genom Sin dolda visdom. Se bara hur jorden genomgår alla slags förändringar och tar alla slags former. Det är jorden som frambringar både arsenik och dess motgift, och det är samma jord som frambringar guld, silver och alla slags juveler. Likaså bildar den ånga som stiger ur jorden alla slags ting i himlen. Samma ånga som orsakar både snöfall och hagelstormar, bildar både blixnar och åska; det är känt att även aska då och då fallit från skyn. Leder dessa fenomen till att vetenskapen blir värdelös, eller orsakar de kaos och oreda? Om du påstår att Gud redan tilldelat elementen den naturliga egenskapen att genomgå sådana förändringar, så är vårt svar att vi aldrig sagt att elementen i fråga inte har givits denna naturliga egenskap. I själva verket är den sanna tron att Gud den Allsmäktige, som är Ensam i Sitt Väsen, har skapat allt som om det vore ett, så att detta må tjäna som bevis för den Sanne Skaparens Enhet. Således har Gud, enligt Sin Enhet (*Wahdāniyyah*) och Sin gränslösa kontroll, givit elementen egenskapen att kunna genomgå omvandling. Men med undantag av själarna – som på grund av sin lycka eller olycka är destinerade att vistas i himmelen eller i helvetet enligt följande vers:

hinduerna i ariasektens ord stämmer, Gud förbjude, att Parmeshwar inte

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

(Eviggt varande däri – Qur'anen 72:24) [Utgivarna]

och för vilka den Gudomliga planen evigt bestämt en oföränderlig natur – så är ingenting annat ur skapelsen fri från förändring. Om du observerar noggrant, så genomgår varje objekt en förändring hela tiden, till den grad att vetenskaplig forskning visat att den mänskliga kroppen genomgår en fullkomlig förändring efter tre år och den föregående kroppen upplöses genom förmultning. Varken vatten eller eld är fri från två slags förändringar: den första är ett resultat av att partiklar tas bort eller läggs till, och den andra att de borttagna partiklarna får en ny skepnad som är harmonisk med deras potential.

Kortfattat så är förändringens hjul det sätt genom vilket Gud får denna värld att fortgå. En närmre observation avslöjar att alla dessa saker är en och samma i deras grundläggande natur även om en människa inte kan bli en fulländad alkemist av dessa saker. Och hur skulle detta vara möjligt, då Gud den Vise inte låtit någon annan omfatta Sina obegränsade hemligheter och insikter. Och om man frågar sig var himlakropparnas förändring förekommer, så menar jag att det förvisso förekommer spår av förändring och assimilation där, och även om vi inte känner till när så kommer de en dag att upphöra. Därutöver står det klart efter observationen av tusentals exempel på förändring att det inte finns någonting som undgår detta. Man måste därför förneka jordens förändring innan man talar om himlens.

تو کار زمین را داختی که با آسمان نیز پرداختی

(Har du ställt allt i ordning på jorden,

då du även önskar göra detsamma i himlen?)

[Översättning av utgivarna]

Då man således observerar flera olika slags förändringar dagligen, så framstår det även som att Guds Enhet fordrar att ursprunget och upphovet av alla dessa saker ska vara densamma, och Guds fullkomliga gudomlighet kan enbart bestå då Han har fullkomlig makt över varje partikel. Vad är då denna förundran och invändning mot att dessa förändringar leder till fullkomligt kaos och att vetenskapen förlösas, annat än ett grovt misstag? När vi påstår att Gud Allsmäktig har makt att ge vattnet egenskaper av eld, eller att ge eld egenskap av vatten, så betyder ju inte detta att Han agerar godtyckligt och inte inblandar Sin obegränsade visdom i detta, eftersom alla Guds

är skaparen av själarna och världens atomer, så kommer en sådan svag Parmeswar i detta falla onekligen avstanna efter att svagt ha härskat till

handlingar grundas på visdom, och så bör det vara. Vi menar däremot att när Han ger vattnet eldens egenskaper, eller tvärtom, så kommer Han att tillämpa Sin visdom som råder över varje partikel av universum – vare sig vi känner till den eller inte – och det är uppenbart att någonting som utträttas av visdom inte leder till att vetenskapen förslösas utan att det leder till att den utvecklas. Se exempelvis hur vatten artificiellt omvandlas till is, eller hur det alstras elektricitet från det. Leder detta till fullständigt kaos eller till att vetenskapen förslösas?

Här är det värt att tänka på en annan insikt, och det är att gudsvänner (auliyá) ibland framvisar sådana mirakel att vatten ej förmår dränka dem, eller att elden inte kan skada dem. Hemligheten bakom detta är i själva verket att Gud den Vise – vars oberäkneliga hemligheter människan ej kan omfatta – ibland framvisar en egendomlig kraft när Hans vänner och närstående fokuserar (i bön) och att denna fokus har verkan på omvärlden, och dolda faktorer leder exempelvis till att eldens verkan upphör, även om dessa faktorer är en påverkan av andra himlakroppar, eller att någon utav eldens dolda egenskaper eller en mängd utav dem sätts i rörelse av denna bön. Då framvisar sig något mirakulöst, men detta leder inte till att saker och tings verkliga beskaffenhet ändras eller till att vetenskapen förslösas, utan detta är i sig en utav de gudomliga vetenskaperna och den har sin egen beskaffenhet. Exempelvis bränner elden enligt sin beskaffenhet. Man kan förstå det som om att detta är andlig materia som överväldigar elden och framvisar sin verkan, och den har sin egen tid och rum. Att den fullkomliga människan är en manifestation av Guds själ är en insikt som det världsliga förståndet inte förmår begripa, och närhelst en tidpunkt kommer över den fullkomliga människan då tiden för denna manifestation inträffar, så fruktar alla ting denne likt de fruktar Gud. Om man då ställer denne framför ett vilddjur, eller mitt i elden, så kan de inte vålla denne någon skada, eftersom Guds själ då vakar över denne, och varje ting är förpliktigt att frukta Honom. Detta är den ultimata hemligheten av insikt (ma'rifat) som inte kan begripas utan de fullkomligas sällskap, eftersom det är ytterst subtilt och även mycket sällsynt, och varje förstånd är därför inte medvetet om denna filosofi. Men kom ihåg att allting hör Guds röst, och Gud behärskar alla ting, och alla trådar är i Guds händer. Hans visdom är oändlig, och når ända ner i roten av alla partiklar, och allting har lika många egenskaper som Han har krafter. Den som inte tror på dessa ting inräknas i den grupp som benämns i versen

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ

(Och de uppskattar inte Allah som man bör uppskatta Honom – Qur'anen 6:92) [Utgivarna]

en grad, och han kommer skamfullt att utskämmas. Men vår Allsmäktige Gud är inte alls sådan; Han är Skaparen av alla världens atomer, själar och skapelser. Om man frågar någonting angående Hans krafter, så är Han förmögen till allt förutom de särskilda ting som motsätter sig Hans fullkomliga egenskaper och sanna löften. Och påståendet att Han kan men inte avser något är en förvånande, fåfäng anklagelse, då det bland Hans egenskaper även finns ^[24] كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ. Och om ingrepp som att ta bort vattnets släckande kraft, eller att bortföra eldens brännande egenskap, inte är i motsats till Hans fullkomliga egenskaper och sanna löften, varför säger man då opåkallat att Han alltid är bunden att aldrig ingripa i dessa sakers egenskaper? Vad finns det för bevis för denna bundenhet, och av vilken orsak, och vad har Gud för behov av denna hämning, som även nedsvärtar Hans gudomlighet? Det verkar som om Sayyid sahib i detta häfte förstod grundlösheten av denna ohållbara tanke. Det är därför han försvarar detta bristfälliga yttrande genom att framlägga ännu en bristfällig ursäkt, nämligen att Gud i den Heliga Qur'anen antytt att elden är varm på ett ställe, och på ett annat ställe indikerat att vatten släcker; och att Han ibland sagt att solen färdas från öst till väst, så är dessa utlåtanden som framvisar ett rådande tillstånd enligt Sayyid sahib ett löfte vari ingen förändring kan inträffa. Om detta är ett sätt att framställa bevis på, så kommer det bli mycket svårt för Sayyid sahib och Han kommer få medge att alla Qur'anens utlåtanden

och eftersom den fullkomliga människan är en komplett mikrokosmos så attraheras hela världen till denne stundom, och denne är en spindel av den andliga världen medan hela världen är dennes nät. Detta är hemligheten bakom mirakel.

بر کاروبار هستی اثری صد عارفان را

ز جهان چه دید آن کس که ندید این جهان را

(De som har sann kunskap, kan påverka saker och tings ordning;

vad har han sett i världen som inte har genomgripigt erfårit denna värld?)

[Översättning av utgivarna]

[24] Varje dag (uppenbarar Han Sig Själv) i en annorlunda prakt - Qur'anen 55:30 [Utgivarna]

inkluderas i löften. Exempelvis det glädjebud som Gud givit till Zakarias (frid vare med honom), att

[25] **إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ**

så borde detta enligt Sayyid sahibs regel innebära Johannes (frid vare med honom) alltid varit en pojke, eftersom Gud kallat Johannes (frid vare med honom) pojke och detta var vad som lovats. Ett tjugotal liknande exempel kan ges; att nämna alla vore enbart att slösa tid. Om det enligt Sayyid sahib genom att nämna rådande tillstånd innebär ett evigt löfte för all framtid så bör man vara på sin vakt mot honom, eftersom han ständigt kommer att anklaga människor och förmoda att man genom att tala om ett rådande tillstånd avser ett evigt löfte. Jag anser att det vore bättre för Sayyid sahib att tänka på sina sista dagar och spendera ett par månader i denne ödmjukes sällskap. Och eftersom jag är Gudomligt utsedd, lovar jag att inrikta mig på att tillfredsställa Sayyid sahib, och jag hyser en förhoppning om att Gud kommer framvisa något tecken som kommer jämna Sayyid sahibs föreslagna naturlagar med marken. Och hittills har flera sådana fenomen inträffat som i Sayyid sahibs mening är emot naturlagarna, men att nämna dem vore poänglöst eftersom Sayyid sahib kommer anse det vara påhitt. Sayyid sahib förnekar även profetior ur Wahy-e-Walayati som Gudsvänner mottar genom uppenbarelser, och enligt honom går detta på samma sätt emot naturlagarna likt att elden skulle överge sin brännande beskaffenhet. Likaså är bönens väsentliga inverkan, genom vilken man erhåller det resultat som man önskar, enligt Sayyid sahib, emot naturlagarna. Så om Sayyid sahib inte kan gå mig tillmötes, bör han tillåta mig angående dessa två frågor, med ett löfte om att godta sanningen, att koncentrera mig inför Gud angående honom och publicera utgången. Detta kommer således att gynna allmänheten. Om Sayyid sahibs åsikt stämmer, så kommer jag inte lyckas med min avsikt. Annars kommer förståndiga människor att räddas från Sayyid sahibs felaktiga doktriner och få lära känna sin Storartade Gud, och

[25] Vi ger dig glädjande budskap om en pojke - Qur'anen 19:8 [Utgivarna]

vända sig till Honom i kärlek, och känna behag då de lyfter sina händer. Och fördelen med Guds Väsen är just att Han lyssnar till våra böner, och Självt meddelar oss om Sin existens – inte att vi genom tusentals mödor föreställer oss en inbillad gud i våra hjärtan, likt en avgud vars röst vi inte kan höra, och inte heller se någon klar manifestation av dess krafter. Var övertygade om att den Allsmäktige Guden existerar, som är Förmögen till allting.

وَمَا عَلَّمْتُ أَيُّدِيهِ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ آخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^[26]

[26] Och Allahs händer är inte bundna av någonting. I själva verket är Hans händer utspridda. Han spenderar likt Han önskar, och handlar likt Han vill, och Han har makt att göra all vad Han behagar. Och vårt slutliga tillkännagivande är: All lovprisning tillkommer Allah, Herren av alla världar. [Utgivarna]

رُوئے دلبر از طلبگاران نمی دارد حجاب می درخشند در خورومی تابد اندر مابتاب
 لیکن آن رُوئے کسین از غافلان مانند نهال عاشقی باید که بردارند از بهرش نقاب
 دامن پاکش زخوت هانمی آید بدست هیچ راهی نیست غیر از عجز و درود اضطراب
 بس خطرناک است راه کوچۀ یار قدیم جاں سلامت بایدت از خود روی هاسر بتاب
 تا کلامش فہم و عقل ناسزایاں کم رسد ہر کہ از خود گم شود اویا بدال راہ صواب
 مشکل قرآن نہ از انباء دُنیا حل شود ذوق آں می داند آں مستی کہ نوشد آں شراب
 اَیکہ آگاہی ندادندت ز انوار دروں در حق ماہر چہ گوئی نیستی جائے عتاب
 از سر وعظ و نصیحت این سخن ہاگفتہ ایم تا مگر زین مرہمی بہ گرد آں زخمی خراب
 از دعا کن چارہ آزار انکار دُعا چون علاج می زمی وقت خمارو الہتاب
 اَیکہ گوئی گر دُعا ہارا اثر بودے کجاست سوئی من ہشنام ترا چون آفتاب
 ہاں مکن انکار زین اسرار قدرت ہائے حق قصہ کوتہ کن بہ میں از مادُعاے مستجاب

PERSISK DIKT

Den Älskvärdes ansikte,
 Är inte dolt för de sökande;
 För det skiner i solen,
 Och det reflekteras i månen.
 Men detta älskvärda anlete är förvisso dolt
 För den omedvetnas ögon.
 Det är enbart för en hängiven älskare
 Som skynket lyfts för.
 Arrogans kan inte leda någon
 Till Hans tröskel;
 Det finns inget sätt att nå Honom
 Förutom genom dörren av ödmjukhet, smärta och vanda.
 Stigen är farlig
 Som leder till den Evigt Älskvärde;

Ge upp ditt ego
Om du värdesätter ditt liv.
Endast den finner vägen
Som förlorar sig själv för att finna den.
Den Heliga Qur'anens hemligheter
Kan inte begripas av världsliga människor;
Endast den kan uppskatta vinets sanna smak
Som tar del av det.
O du som inte tilldelats insikt,
Jag bryr mig inte om vad du säger om mig;
Jag säger enbart detta utav sympati och som ett uppriktigt råd,
Så att denna smörjelse ska hela de djupa såren.
Försök att behandla genom böner
Den skada du har ådragit dig genom att avfärda böner;
Om du inte kan bli berusad,
Så är ännu mer vin botemedlet.
Du som säger: Visa mig
Om det finns någon kraft i böner;
Rusa mot mig, så ska jag visa dig dess kraft
Klart som den skinande solen.
Akta dig! förneka inte undren av Gudomlig allsmäktighet;
Kom nu, låt mig visa dig hur böner godtas.

[Utgivarna]

En ytterligare nyhet angående Lekhram av Peshawar

Idag är det den 4:e april 1893 AD respektive 14:e ramadan 1310 AH, och på morgonen i något nedsatt tillstånd, såg jag mig själv sitta i en stor byggnad och att även några vänner fanns vid min sida. Då kom en person med starka anletsdrag och ett fasansfullt utseende, som om blod droppade från hans ansikte, och ställde sig inför mig. Jag reste på blicken och fick då veta att han är en person av en ny skapelse och egenskaper, som om han inte vore en människa utan bland de hårdföra änglarna, och hans fasa reste sig över hjärtan, och jag hade just sett honom då han frågade mig var Lekhrám^[27] befann sig, och han namngav även en annan person och frågade var han var? Då förstod jag att denna person ålagts bestraffa Lekhrám och den andra personen, men jag känner inte längre till vem den andre personen var. Men med all säkerhet vet jag att den andra personen var bland de människor som jag tidigare givit en annons om. Och detta var en söndag, och vid fyratiden på morgonen.

فَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ ذَٰلِكَ^[28]

[27] Lekh Rám var namnet på en framstående ledare inom Arya Samáj-sekten. Genom sina förolämpande skrifter mot Islams grundare tilldrog han sig en profetia av den Utlovade Messias (frid vare med honom) vari Gud talat om för honom om Lekh Ráms bittra öde som skulle infalla inom loppet av sex år (f.r.o.m 1893). Enligt denna profetia mördades Lekh Rám den 7:e mars 1897 av en okänd gärningsman. Mördaren försvann spårlöst, och trots opponenterarnas hetsiga försök att försöka koppla mordet till den Utlovade Messias (frid vare med honom) så fann de inte ett enda bevis som talade för detta. Myndigheterna förklarade den Utlovade Messias (frid vare med honom) oskyldig, och på så vis uppfylldes orden i hans profetia ordagrant. [Utgivarna]

[28] All lovprisning tillkommer Allah för detta [Översättaren]

LÄS DETTA NOGGRANT, EFTERSOM DET HÄRI FINNS
EN GLÄDJENYHET FÖR ER

En anhållan till regenterna, adelsmännen och statsmännen i regeringen

[29] بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
[30] نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

O islams äldre! Må Gud bilda mer goda avsikter i era hjärtan än i alla andra trosgrupper, och må Han i denna kritiska tidpunkt förmå er till att tjäna Hans kära religion. Vid detta tillfälle meddelar jag er, enbart för Guds välbehag, om detta viktiga ärende: att Gud i begynnelsen av detta trettonde århundrade skickat mig som utsedd till att återuppliva och bistå den sanna religionen islam, så att jag under denna orosfyllda epok ska framvisa Qur'anens förträffligheter och den Helige Profetens (frid vare med honom) storhet, och för att besvara alla de fiender som angriper islam, genom det ljus, de välsignelser, underverk och insikter som jag har tilldelats. Så detta arbete har pågått i hela tio år. Men eftersom alla de nödvändiga ting vi står i behov utav för islams spridande fordrar

[29] I Allahs, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

[30] Vi lovprisar Honom och nedkallar välsignelser över Hans ärade Profet

mycket ekonomiskt stöd, ansåg jag det vara nödvändigt att underrätta er gentlemän genom ett meddelande. Så lyssna, o män av högt anseende! Vi står inför svårigheter i Allahs och den Helige Profetens (frid vare med honom) väg, då böcker som bör spridas bland hundratusentals människor kräver en stor förmögenhet. Och nu är förhållandena sådana att det först och främst inte finns något för att tillgodose dessa betydande ändamål, och om någon bok trycks genom vissa hängivna trosfränders^[31] ambition och hjälp, så säljs inte denna bok - på grund av tidens överksamhet och likgiltighet - i mer än några exempel. Och antingen ligger de flesta exemplar under flera år instängda i kistor, eller så distribueras de för Guds skull, och således bidrar detta till ett stort avbräck i behovet av att sprida religionen. Och även om Gud varje dag utökar denna församling, så finns det hittills ingen sådan förmögen människa bland oss som kan ansvara för en betydande del av denna tjänst för islam. Och eftersom denne ödmjuke kommit som utsedd av Gud för att återuppliva tron, och Allah den Allsmäktige har även givit mig glädjebudskapet att Han kommer låta vissa regenter och kungar inträda i denna grupp, och sagt att *"Jag kommer ge dig välsignelse efter välsignelse, så pass att kungar kommer söka välsignelser från dina kläder"*, så tänkte jag i detta avseende idag att jag bör kalla de förmögna regenterna till att stödja i mitt arbete.

Och då detta religiösa arbete är ett enastående arbete, och att människan inte kan vara ren från sina tvivel, misstankar och vanföreställningar, och utan insikt kan inte heller den sannfärdighet bildas som uppmuntrar en till ett sådant stort arbete, så skriver jag därför som ett allmänt meddelande till alla förmögna att om de tvekar angående ett sådant stöd utan undersökning, så bör de skriva till mig rörande vissa ändamål, ärenden och svårigheter i detta avseende, så att jag ska be för att dessa ändamål uppfylls. Men de bör även tydligt skriva hur mycket de ämnar

[31] Med hängivna trosfränder avses här min broder Hazrat Maulvi Hakim Norud-Din sahib av Bhera, som i praktik spenderat hela sin egendom i denna väg; och efter honom min käre vän Hakim fazl Din sahib, och Nawab Muhammad Khan sahib av Kotla Malér, och därefter alla de hängivna vänner som offrar sig själva i denna väg. (Författaren)

stödja islam ekonomiskt då begäran uppfylls, och huruvida de har gjort ett fast och slutgiltigt löfte i sitt hjärta om att de visserligen kommer att bidra med stöd till denna grad. Om ett sådant brev^[32] når mig från någon gentleman, så kommer jag att be för honom, och jag är övertygad om att så länge ödet inte är oföränderligt så kommer Gud säkerligen att hörsamma min bön och att meddela mig genom uppenbarelse. Misströsta er inte över att era ärenden är alltför invecklade, eftersom Gud är Förmögen till allt, såvida inte Hans eviga önskan behagar det motsatta. Och om flera begäranden kommer från sådana gentlemän, så kommer endast de angående vilkas uppfyllelse det mottagits ett glädjebudskap från Gud att meddelas, och dessa ärenden kommer även vara ett tecken för förnekarna. Och kanske kommer dessa tecken vara så många att de börjar rinna likt en flod. Slutligen säger jag som uppmaning till varje muslim att vakna för islams skull, då islam står inför allvarliga svårigheter. Så kom till dess stöd, för nu är han drabbats av motgång. Och jag har kommit för detta ändamål, och Gud har tilldelat mig kunskap om Qur'anen, och uppdagat insikter och kunskaper om Sin skrift, och även givit mig mirakel. Kom därför mot mig, så att även du ska ta del av denna ynnest. Jag svär vid det Väsen i Vars hand mitt liv vilar att jag skickats från Gud. Var det inte nödvändigt att det vid början av ett sekel med enorm oreda - vars vedermödor är uppenbara - skulle uppstå en reformator med ett uppenbart anspråk? Så snart kommer du att känna igen mig efter mina åstadkommanden. Var och en som kommit från Gud har haft de samtida rättslärdas oförstånd som hinder i sin väg. Då han slutligen igenkändes var det genom sina åstadkommanden - då ett surt träd inte kan frambära söt frukt. Och Gud ger inte den främmande sådana välsignelser som tilldelas de utvalda. O människor! Islam har blivit oerhört försvagat, och trons fiender har omringat från alla fyra håll, och andelen invändningar

[32] Brevet bör skickas med stor försiktighet och som ett rekommenderat brev, och denna hemlighet bör inte avslöjas på förhand, och även här kommer denna hemlighet att med stor pålitlighet att hemlighållas. Och om det istället för ett brev kommer en förtroendefull budbärare från en förmögen person, så skulle detta ha större inverkan. (Författaren)

har överstigit tretusen i antalet. Vid en sådan tid bör du med deltagande framvisa din tro och ta din plats bland Guds förkämpar.

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ^[33]

[33] Och frid vare med den som följer vägledningen.[Utgivarna]

ہر کسے درکار خود بادین احمد کار نیست
 حیف بر چشمے کہ اکنون نیز ہم ہیشار نیست
 بخود از خوابید یا خود بخت دین بیدار نیست
 آنچه می بینم بلا با حاجت اظہار نیست
 دیدنش از دور کار مردم دیندار نیست
 محرم این درد ماجز عالم اسرار نیست
 زہر می نوشیم لیکن زہرہ گفتار نیست
 اے دروغ این بیکسی را بچ کس غمخوار نیست
 اے عجب این مردمان رامہر آن دلدار نیست
 کاین ہمہ جود و سخاوت در رہ دادار نیست
 لطف کن مارا نظر براندک و بسیار نیست
 آنکہ مثل او بزر گنبد دوار نیست
 جو دُعاء بامداد و گریہ استعار نیست
 آنکہ او را فکر دین احمد مختار نیست
 دامن عیش و بہار گشمن و گلزار نیست

بیکسے شد دین احمد بیچ خویش و بار نیست
 ہر طرف سیل ضلالت صد ہزاران تن ربود
 اے خدا وند ان نعمت این چنینی غفلت چراست
 اے مسلمانان خدا را یک نظر بر حال دین
 آتش افتاد است در رخسار بخیرید اے بیان
 ہر زمان از بہر دین در خون دل من می تپد
 آنچه بر ما می رود از غم کہ داند جو خدا
 ہر کسے غمخواری اہل و اقارب می کند
 خون دین بینم روان چون کشتگان کربلا
 جیر تم آید چو بینم بذل شان درکار نفس
 اے کہ داری مقدرت ہم عزم تائیدات دیں
 بین کہ چون در خاک می غلطد ز جور ناکساں
 اندرین وقت مصیبت چارہ ما بیکساں
 اے خدا ہرگز کمن شاد آن دل تاریک را
 اے برادر پنج روز ایام عشرت با بود

PERSISK DIKT

Ahmads^{sa} tro har blivit övergiven,
 Ingen hyser intresse för den i sitt hjärta;
 Alla är försjunkna i sina egna angelägenheter,
 Ingen bryr sig om Ahmads^{sa} tro.
 Tusentals har drunknat
 I vantrons flod.
 Genom vantrons flod;
 Ve vare honom.
 Vem är det som än inte alarmerats?
 O innehavarna av förmögenheter!
 Varför sådan likgiltighet?
 Har ni helt fallit i slummer,
 Eller har trons lycka somnat?

O muslimer! för Guds skull,
Ta er en titt på trons olycka;
Vedermödorna som jag ser
Behöver knappast ens nämnas.
O ni tappra, res er!
Trons dräkt har fattat eld;
Det bekommer inte de trofasta
Att stå fjärran och beskåda.
Dag och natt, och varje ögonblick;
Är mitt hjärta ängsligt på grund av trons belägenhet,
Ingen annan förutom Han känner till mitt lidande –
Kännaren av alla dolda ting.
Endast Han kan förstå
Den sorg jag genomlider;
Jag dricker ur denna giftiga bägare
Men har ingen styrka till att tala.
Alla tar hand om Sina nära och kära
Ack! finns det ingen som ställer sig upp för den hjälplösa tron!
Jag ser religionens blod flöda
Likt [blodet av] martyrerna i Karbala;
Jag är förvånad över dessa människor,
Som inte har någon kärlek för den älskade [tron]!
När jag ser dem spendera fritt
På sina egna nöjen;
Undrar jag varför en sådan generositet inte visas
För trons skull.
O ni, som är dugliga till och beslutna om,
Att hjälpa tron!
Jag anmodar er att vara generösa;
Det spelar ingen roll om era bidrag är stora eller små.
Se! hur tron,
Som inte har någon like under himlavalvet,

Krälar i dammet
På grund av de ohederliga människornas orättvisor.
Vid tiden för denna motgång och prövning,
Finns det enbart ett botemedel för oss hjälplösa:
Att bedja om morgonen
Och att fälla tårar av sorg innan gryningen.
O Gud! skänk inte lycka
För hjärtat som är fullt av mörker,
Som inte hyser någon sympati
För Ahmads^{sa} religion.
O min broder,
Dagarna för att glädjas och fira är få;
Dessa lycksaliga trädgårdar och förtrollade fruktträdgårdar
Kommer inte vara för evigt.

[Utgivarna]

[34] بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[35] اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلِ الرُّسُلِ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ

Annons

Efter att ha blivit inspirerad och uppmanad av Gud, har jag genomfört sammanställningen av en bok kallad *Brahin-e-Aḥmadiyya*, med syftet att reformera och återuppliva tron, och har erbjudit en belöning på 10,000 rupier till den som lyckas bevisa argumenten framlagda däri vara falska. Mitt syfte med denna bok är att visa att den enda sanna och den enda uppenbarade religionen, genom vilken man kan komma att lära känna Gud vara fri från brister och få en stark övertygelse om fullkomligheten med Hans egenskaper, endast är islam; vari sanningens välsignelser skiner fram likt solen, och sanningens intryck är lika lysande som dagsljuset. Alla andra religioner är så uppenbart falska att varken deras grundprinciper kan klara av förnuftets kritik eller att deras anhängare kan uppleva det minsta andliga elevationen. Istället leder dessa religioner till att sinnet förmörkas och att hjärtat svartnar, och kännetecknen för framtida misär bland dess anhängare visar sig redan i denna värld. Att islam är den enda sanna religionen har bevisats i denna bok på två vis:

(1) Genom trehundra väldigt starka och hållbara argument baserade på logik, vars slagkraft och sublimitet kan beräknas

[34] I Allahs, den Näderikes, den Barmhärtiges namn

[35] O Allah, nedsänd välsignelser över Muhammad och Muhammads folk, det främste Sändebudet och Profeternas inregel.

av det faktum att en belöning på 10,000 rupier erbjudits av mig till den som bryter dem, och om någon önskar kan han även registrera detta hos domstolen som tillfredsställelse.

(2) Genom Gudomliga tecken som är nödvändiga för ett fullkomligt och tillfredsställande bevis för en sann religion.

Med avsikten att bevisa att islam är den enda sanna religionen i världen, har jag under denna punkt framlagt tre slags tecken för att religionen islams sanning ska skina likt solen.

- De första är sådana tecken som islams opponenter själva under den Helige Profetens (frid vare med honom) tid bevittnat, och som visades genom den Helige Profetens (frid vare med honom) böner, koncentration och välsignelse, och som författaren - alltså denne ödmjuka - med historiska belägg klart och utmärkande nedtecknat i boken tillsammans med högklassiga argument.
- De andra är sådana tecken som evigt och ständigt och enskilt återfinns inuti den Heliga Qur'anens, och som jag på ett klart och tydligt sätt uppenbarat för alla slags läsare.
- Det tredje är sådana tecken som tilldelas i arv till var och en som följer Guds skrift och som efterlever den sanna Profeten (frid vare med honom). För att illustrera detta har jag i boken nedskrivit många exempel på hur jag själv har välsignats av Gud den Allsmäktige med sanna uppenbarelsen, underbara mirakel, insikt om det fördolda, kännedom om framtida händelser och uppfyllandet av böner, och allt detta har upplevts och vittnats av många utav mina opponenter (ariar och andra). Det har även uppenbarats för mig att jag är tidens Reformator, och att jag i förhållande till andlig utmärkelse bär stor likhet med Messias, Marias son, och att den ena är ytterst lik den andra. Jag har också, genom att vara en anhängare av den förnämste av Profeterna, den helige Profeten (frid vare med honom), gynnats med en högre rang än många utav de helgon och heliga personligheter som föregick mig. Att följa i mina fotsteg kommer att vara en källa

till välsignelse och vägen till frälsning, och fientlig inställning mot mig kommer att leda till ett avlägsnande från Gud. Allt detta kommer att klarna genom att man läser *Brahin-e-Aḥmadiyya*, som består av nära 4800 sidor, utav vilka 592 sidor redan tryckts. Jag är ständigt redo att tillfredsställa sökaren efter sanningen.

[36] **وَذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَلَا فُخْرَ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى**¹

Om någon, efter att denna annons tryckts, inte bemödar sig att bli en enträgen sökare efter sanningen, och inte kommer fram med ett opartiskt sinne för att eftertrakta den, låt i sådana fall detta tjäna som slutgiltiga ord för honom, och han kommer att få stå till svars inför Gud.

Jag avslutar nu denna annons med följande bön:

O Nådige Gud, vägled alla fogliga hjärtan från alla nationer så att de bör hysa tro på Din utvalda Profet och på Din Heliga Qur'an, och så att de må följa påbuden däri, så att de således ska välsignas med fred och sann lycka som skänks muslimer i båda världarna, och så att de må erhålla absolution och evigt liv, som inte enbart uppbringas i det nästkommande livet utan även åtnjuts av sannfärdiga och uppriktiga människor redan i denna värld. Detta åsyftar särskilt briter, som ännu inte dragit fördel av sanningens sol, och vars kultiverade, civiliserade och välvilliga regering har ålagt oss - genom sin vänliga och hyggliga behandling - att önska dem välgång i både kropp och själ, så att deras ansikten ska skina med Gudomligt ljus i livet häfter, likt de naturligt skiner i denna värld.

[36] Allt detta är med Guds nåd. Han ger det till vemhelst Han behagar. Och detta är inget skryt. Frid vare med alla som följer vägledningen. [Utgivarna]

فَنَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى خَيْرَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّهُمَّ اهْدِهِمْ وَ اَيِّدِهِمْ بِرُوحِ مَنَّكَ وَاجْعَلْ
لَهُمْ حَظًّا كَثِيرًا فِي دِينِكَ وَاجْزِبْهُمْ بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ لِيُؤْمِنُوا بِكِتَابِكَ وَ رَسُولِكَ وَ
يَدْخُلُوا فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا- آمِينَ ثُمَّ آمِينَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^[37]

(Signatur)

Mirza Ghulam Ahmad av Qadian

Distriktet Gurdaspur, Punjab

[37] Vi vädjar Gud om deras välfärd i denna såväl som den nästkommande världen. O Gud, vägled dem och hjälp dem med Din nåd, och införliva kärleken för din tro i deras hjärtan, och locka dem med Dina krafter, så att de må tro på Din Skrift och Din Profet^{sa}, och må omfamna Din religion i stort antal. Amen! Amen! Lovprisad vare Gud, Herren av skapelsen! [Utgivarna]

KONTAKT

Islams Aḥmadiyyaförsamling

Nasir Moskén

Tolvskillingsgatan 1

SE-41482 Göteborg

Tel. 031-741 64 80, 031-741 64 89

Fax.031-741 64 81

www.alislam.org, www.ahmadiyya.se

Denna bok är svensk översättning av artikeln Barakátud Du'á, eller Bönens Välsignelser, som skrevs av den Utlovade Messias (frid vare med honom) år 1893. Det är en vederläggning av Sir Sayyid Ahmad Khans åsikt om att människans böner aldrig blir uppfyllda, och att bön inte är något annat än en form av dyrkan. Den Utlovade Messias (frid vare med honom) tillbakavisar denna tanke och förkunnar att Allah hör och accepterar de troendes böner som framförs med ödmjukhet och uppriktighet, och att acceptansen av bönen utlöser en kedja av reaktioner vilka kulminerar i uppfyllelsen av bönens avsikt.

I den andra delen utav boken, som behandlar Sir Sayyid Ahmad Khans bok Usulut Tafsír (principerna för tolkning av den Heliga Qur'anen), framlägger den Utlovade Messias (frid vare med honom) sina kriterier eller riktlinjer för en korrekt förståelse av den Heliga Qur'anen.

This book is the Swedish rendering of the article Barakatud Du'a, or The Blessings of Prayer written by Promised Messiah Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (peace be upon him) of Qadian in 1893. It is a refutation of Sir Sayyid Ahmad Khan's view that there is no such thing as the acceptance of prayer, and that prayer is no more than a form of worship. The Promised Messiah (peace be upon him) rejects this view and proclaims that Allah hears and accepts the supplication of believers which are offered in humility and sincerity, and that the acceptance of prayer sets in motion its own chain of causes which culminates in the fulfilment of the objective prayed for.

In the second part of the book, which deals with Sir Sayyid Ahmad Khan's other book Usulut Tafsir (On the Principles of Commentary of the Holy Quran), the Promised Messiah (peace be upon him) presents his criteria or guiding principles for the correct interpretation of the Holy Quran.

ISLAM
AHMADIYYA FÖRSAMLING
Sverige

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD

ISBN 978-91-981632-8-5

9 789198 163285 >